

विदेशको कमाई
स्वदेशमा
Page 16 »

धान उब्जनी
घट्यो, किसानहरुको
ओठ-मुख सुक्या
Page 11 »

Former PM Deuba
coming to NY
Page 4 »

Nepali Aawaz

March 08.2006 • Falgun 24.2062
Vol.1 Issue 11
nepaliaawaz.com

नेपाली आवाज

Sexual Revolution Kathmandu's Metis

PHOTO: KASHISH DAS SHRESTHA

While most residents of Kathmandu sleep, a new sexual culture dawns through a sexual minority group that struggles to find its place in the city night after night.

Kashish Das Shrestha

It's a little past 11PM. Usually at this hour Thamel is busy with tourists and locals crowding the streets, restaurants, bars and clubs. But not this year. The end of the Maoists' unilateral ceasefire on 2 Jan., the government's call for a

week-long night curfew in the city from 16 Jan., followed by the week-long general strike called by the Maoists on 5 Feb. and their plans to attack the city in April have all convinced tourists to stay away from Kathmandu and locals to stay home more often than they would. "Even in December 2005, things weren't so bad," a restaurant owner

tells us. But so far this year, everything seems to be high and dry.

Still, Tridevimargh—the main street that leads to Thamel—is more crowded and colorful than usual, even on a weeknight. The restaurants deeper inside Thamel, serving everything

Continued on page 14 »

चार वर्षमा मुलुकको ढुकुटी दुरुपयोग

पचास अर्ब रुपैया जताभावी

नेपालबाट प्रकाशित हुने १६-२५ फागुनको हिमाल खबरपत्रिकाले राजाको ४ वर्षे प्रत्यक्ष शासनकालमा देशको ढुकुटी मनपरी रुपमा दुरुपयोग गरिएको खोजमुलका सामग्री प्रकाशित गरेको छ। हिमालका अनुसार २०५५ जेठमा प्रतिनिधिसभा विघटन गरेर शासन सत्तामा राजा सर्वेसर्वा हुनथालेपछिका करीब चार वर्षमा सरकारी खर्च प्रणालीमा कारण नखुलाई खर्च गर्न पाइने 'भैपरी' र 'अर्थविविध' शीर्षकबाट जताभावी छिकिएको रकमको अड्डा रु.५० अर्ब पुगेको छ। यो रकम चालू वर्षको विकासका लागि छुट्याइएको रु.३७ अर्ब ३२ करोडभन्दा १३ अर्ब बढी हो।

अर्थ मन्त्रालयको रातो किताब अनुसार, भैपरी यस्तो शीर्षक हो जहाँ कहिल्यै रकमको अभाव हुन्न, आवश्यक भयो कि अन्य जुनसुकै शीर्षकबाट रकमान्तर गरेर त्यसमा ल्याउन सकिन्छ। तर, पछिल्लो चार वर्षमा यो शीर्षकबाट पैसा भिकेर राजालाई मोटर किन्नदेखि, उनकी छोरीको विहे र नातिको पास्नी गर्नसम्म खर्च गरिएको विवरण प्रकाशित भएको छ। दैवी-प्रकोप, प्राकृतिक विपत्ति तथा आकस्मिक रूपमा आइपरेका काम-कारवाहीका लागि खर्च गरिने भैपरी र अर्थविविध शीर्षकबाट यो विघ्न रकम

5 »

Diaspora

Loshar in New Jersey

PHOTO: SHERPA KIM DUG

4 »

Law

ग्रीनकार्डवाल, एजाईली तथा अन्य विदेशी र पब्लिक चार्ज सम्बन्धि अमेरिकी कानूनी व्यवस्था

अमेरिकामा रहेका विदेशीहरुले अमेरिकी सर कारद्वारा प्रदान गरिने सृविधाहरु यस देशको नागरिकता नपाउन्जेलसम्म वा ४० क्वार्टरसम्म काम नगरेसम्म

18 »

Sports

PHOTO: AMANDA KOIRALA

20 »

Politics

“आजको पुस्तालाई हामीले के गुमायौ भन्ने कुरा बुझाउनु पर्छ”

निरंकुश राजतन्त्र विरुद्ध लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई अहिले युवाहरुले नै हाँकी र हेको भए पनि आफुलाई सचेत ठान्ने ठुलो युवा जमात यसबाट

7 »

We

Life Conversations
Literature Democracy
You Nepal Freedom
the Future Progress

samudaya.org

who's the moron who
banned us?

users in Nepal can now access the site at:

everybodybreed.com

Day in Nepali history: *Mar 8, 2002* Proposal to amend constitution leads to differences between parties

Differences have emerged between political parties regarding the proposed amendments to Nepal's 12-year-old constitution. Some of the proposed amendments by The Communist Party of Nepal- United Marxist Leninist include:

- The formation of a national government during national emergencies and the formation of a neutral caretaker government to oversee general elections to ensure its fairness.
- Giving the Prime Minister sweeping powers to dissolve parliament and call snap elections.
- empowering the Commission for the Investigation of Abuse of Authority to curb official corruption, restricting the governmental size to 26 members, regular monitoring of assets of elected officials and a provision for public hearing of political appointees by a parliamentary committee.

Nepal Sadbavana party, the fourth largest in parliament, has opposed some UML recommendations and the Congress Party has not declared an official party stand while former chief justice Bishwanath Upadhaya charged president of the Nepali Congress Girija Prasad Koirala for by-passing the party and forging a secret agreement with UML general secretary Madav Nepal to amend the constitution.

"It has been 12 years since the multi-party system was established and the country has been functioning under this constitution. To find a way out of the present problem, one needs to review what we did and what we have failed to achieve over the years. Only then should the constitution be amended. I am not against constitutional amendment but any amendment made by keeping the Maoists outside the framework will not work," Daman Dhungana, one of the framers of the constitution, said regarding the issue.

March 08.2006

Content

Diaspora	4	Kathmandu's Metis	14
चार वर्षमा मुलुकको ढुकुटी दुरुपयोग	5	विदेशको कमाई स्वदेशमास	16
हत्याको विरोधमा नेपालगन्ज तनावग्रस्त	6	ग्रीनकार्ड	18
आजको पुस्तालाई हामीले	7	Human Rights in Nepal	19
पूर्ण प्रजातन्त्र स्थापनार्थ निर्विकल्प	9	क्याक लेडीसँग आइ लीको मधुमास	20
चैत महिना प्रसव-पीडा	10	2006: Ready to Rock?	21
धान उब्जनी घट्यो	11	बूढासुब्बा फुटबल प्रतियोगिता	22
Nepali workers travel to the Gulf	12	Horoscope	22

A&M STUDIOS

www.aymstudios.com aymstudios@yahoo.com

287 Wyckoff Av., Brooklyn, NY., 11237 718 417-8004 / 718 417-6322

88-17 Roosevelt Av., 2nd. Fl., Jackson Heights, NY., 11372 718 424-7597 / 718 424-7653

In Quotes

"We would like to clarify that we don't have any policy to attack any organization run by United Nations. We assure that we will treat those organizations with a friendly manner and we criticise ourselves for the mistaken deed."

– **Rajendra**, In-Charge of Mechi Bureau, CPN (Maoists), in a press statement explaining that the Maoist caused explosion at a World Food Program facility in Damak, Jhapa, on 1 March 05 was an accident. The Maoists have repeatedly called on the UN to mediate between them and the Nepali government.

"On Nepal, we agreed that the Maoists should abandon violence and that the King should reach out to the political parties to restore democratic institutions."

– **US President Bush**, on 2 March 06, talking about the stand on Nepal that Indian Prime Minister Dr Manmohan Singh and him shared during his recent trip to New Delhi.

"Journalists in Nepal have experienced arrests, violence and exclusion; this exploitation of the radio medium by the army and government is a further step in a campaign against a free and independent media."

– **Christopher Warren**, president of International Federation of Journalists, criticising the use of public broadcasting frequencies for army propaganda purposes at a time when authorities are trying to shut down independent radio news.

"We sent our men to disconnect the FM's [power] line because it was disturbing us."

– **Ravi Shrestha**, District Police Chief Superintendent of Police (SP), explaining to journalists why police officers disconnected a power generator

being used by Pokhara's Annapurna FM for continued broadcast during a power outage on 7 March.05.

"This is a pre-planned attack on us."

– **Dipendra Shrestha**, Annapurna FM's manager, after policemen disconnected the generator they were using to continue broadcasting during a black out on 7 March 05. Last year, police officers in Kathmandu had broken into Kantipur and Sagarmatha FM's offices and illegally seized broadcast equipments, forcing the stations to go temporarily off air.

"On the week when victims of the Myaglung fire were sent back empty handed in January 2003 because of "lack of budget" a sum of Rs 130.5 million from a disaster relief budgetline was transferred to another account and then sent to the palace. Rs 70.9 million from the 'Integrated Development' account was moved to Miscellaneous over a period of four days last month. In July 2002, Rs 20 million was transferred with unusual haste from a standard budgetline to a contingency account within four days of the national budget being passed and then used to purchase of two bulletproof Jaguars."

– **Kunda Dixit**, quoting figures from sister publication Himal Khabarpatrika's latest cover story, while discussing the state's pillaging of national treasury in his weekly paper Nepali Times' editorial on 3 March.

"Nothing can be certain without judging the nature of the call because there are conspiracies at work."

– **Nara Hari Acharya**, Nepali Congress leader, in a recent interview published by eKantipur.com, responding when asked if the political crisis in Nepal could end should King Gyanendra call the political parties for dialogue and form an all party government.

Diaspora

Lhapso puja held in New Jersey

5 March, 06. On the occasion of Loshar, the new year celebrations of the Sherpa community, the Lhapso Lhawa Committee organized an ethnic cultural program in New Jersey. During the event, community members performed several Lhapso pujas and Shebru group dance. This Loshar marks the beginning of the "year of the dog."

During the Loshar celebrations, which lasts for almost a month, Sherpas and Tibetans traditionally indulge in religious and cultural activities and also host many gatherings of friends and family. "Khapsey," a special cookie like snack specific to these communities, is also baked during Loshar.

PHOTO: SHERPA KI DUG

New York's Nepali indigenous group funds treatment in Nepal

When Phulman Tamang could not afford to get the required medical attention for his heart treatment, Global Federation of Indigenous People of Nepal, New York, (GFIPN) decided to help him out. In the last few weeks, members of the organization in New York were busy raising funds from various groups and organizations as well as individuals. The Tamang Society of New York also contributed a

significant amount for the cause from their Lochhar celebrations. Phulman, who is scheduled to get his treatment from the Shahid Gangalal Hospital in Kathmandu, has already been given Rs. 100,000 (approx. \$1,400) out of the Rs.150,000 that he required for the treatment. GFIPN hopes to be able to give the remaining Rs. 50,000 (\$700) sometime this month.

Pashupatinath temple inaugurated in Texas

After spending months in planning and building it, members of the Shree Radha Krishna Organization and Nepalese Association of Houston in Houston, TX, finally inaugurated with pride the newly constructed Shree Pashupatinath Mandir on 26 Feb. 06. The event, held on the day of Maha Shiva Ratri, was graced by H.H Acharya Shri 108 Tahal Kishorji Maharaj. Under his guidance, Pujahari Pravin Pandya also performed a 108 Maha Rudra Yagna and 1008 Bel Patra Abhishek.

Nepalis from across the US, UK

and other parts of the world arrived in Houston for this religious function and the people involved in building it are certain this temple will continue to draw hindus during major festivals in the future too.

The Shiva linga for this temple was brought all the way from Bhaktapur. It is a replica of the original linga housed in Kathmandu's Pashupatinath temple. The temple, built entirely by volunteers, is also the first of its kind where hindu gods Radha, Krishna and Lord Shiva co-reside in the same premise.

Deuba coming to New York

Former Prime Minister Sher Bahadur Deuba is scheduled to make a keynote presentation at the upcoming conference "Nepal –the Himalayan Hotspot. From Shangri-la To....?" being organised by The School of International and Public Affairs, Columbia University, NY, on 22 March. This half-day conference will focus on topics related to the problems and possible solutions to Nepal's political crisis and economy. Other speakers at the event will include Murari Raj Sharma, former Permanent Representative of the Kingdom of Nepal to the United Nations and Dinesh Tripathi, Advocate at Nepal's Supreme Court, Tripathi Law House,

Kathmandu, Nepal. The event will be held at Room 1501 at the School of International and Public Affairs (420 West 118th St., 15th Floor, New York, NY 10023) from 2 PM to 6:30 PM.

Sher Bahadur Deuba, who was sentenced to two years in prison in July 2005 for corruption charges by the Royal Commission for Corruption Control, was released earlier this year immediately after the Supreme Court ordered the Commission to disband in February. He was Nepal's Prime Minister from 1995 to 1997, 2001 to 2002, and again from June 2, 2004 until February 1, 2005.

Students raise funds for Dalits

26 Feb. 06. Nepali students from Fargo, North Dakota, and Moorhead, Minnesota, along with Support International, a Minnesota State University Moorhead organization, hosted the "Nepali Night: Culture, Cuisine and Silent Art Auction." Preparations for the event had started in September last year and apart from performances and the auction, the event also featured sales of handicrafts and henna tattooing. Art work that were auctioned at the program were contributions of Nepalis and artists from the area, while the handicrafts were donated almost exclusively by the Nepali student community.

Fargo and Moorhead are separated only by a river and have a combined population of about 150, 000 people. The idea behind "Nepali Night" was to provide a glimpse of Nepali culture to the Fargo-Moorhead community, and at the same time auction the artwork donated to SI so that they can raise

enough funds to install solar electricity in the remote and rural Chuga village of Mugu district in Nepal. During the event, the organisers also screened a short feature film, "Home," by Narendra Ghimire. The movie portrays the life of a Nepali student in the US, struggling to find a balance between his family and the girl he left behind in Nepal, while constantly struggling financially to make ends meet in the US. Nepalis from the community, Umesh Thapa, Leeza Sharma, Bhashwat Risal, Bibek Amatya and Ujjwal Shrestha, acted in the film. Narendra graduated from Concordia College, Moorhead, with a Film major. "World Peace," a short play written by Geetottam Sainju, was also staged.

The students raised a total of \$1950 from the art auction and \$3400 from ticket sales, donations and sponsors. The goal, to collect \$3000, say the students "was met successfully."

Loshar in Seattle

Popular comedian and Chief guest Samday Sherpa along with pop singer Bijaya Lama took part in the Loshar celebration held in Seattle by the Northwest Sherpa Association, Sherpa Kyidug. A similar celebration is also scheduled for 11 March.

Nation

चार वर्षमा मुलुकको ढुकुटी दुरुपयोग पचास अर्ब रुपैया जताभावी

« Continued from page 1

खर्च भएको यो पहिलोपल्ट हो।

समाचार अनुसार पछिल्ला चार वर्षमा आकस्मिक रूपमा त्यति ठूलो रकम खर्च गर्नपर्ने गरी कुनै प्राकृतिक प्रकोप परेका छैनन्। भएको केही प्रकोपमा पनि त्यति ठूलो रकम खर्च भएको देखिँदैन। तेह्रथुमको म्याङ्लुङ बजारमा २०५८ सालमा भएको आगलागीका पीडितलाई सहूलियत व्याजमा प्रतिपरिवार रु.५ लाखका दरले ऋण उपलब्ध गराउने भनेर अहिलेसम्म रु.२५ हजार मात्र दिइएको छ। पूर्वाञ्चल भ्रमणमा राजाले अग्निपीडितलाई सहायता गर्ने घोषणा गरेपनि म्याङ्लुङवासीले त्यसको अनुभूति गर्न पाएका छैनन्।

विकास निर्माणका लागि छुट्याइएको पैसा रकमान्तर गरेर अन्य शीर्षकमा खर्च गर्नु सामान्य मानिन्छ र कहाँ कति खर्च भयो भन्ने थाहा पनि हुन्छ, तर भैपरी र अर्थविविधमा सारिएको रकम कहाँ कति खर्च भयो भनेर छुट्याउन गाह्रो हुन्छ। हुनपनि १-४ फागुन २०६२ का चार दिनमा मात्रै 'एकीकृत विकास' शीर्षकबाट रु.७ करोड ८६ लाख रकमान्तर गरि भैपरीमा हालेको देखिन्छ। सरकारी खर्च प्रणालीमा आइपर्ने सबै काम गर्न बजेटमा छुट्टाछुट्टै शीर्षकहरू हुन्छन्। हरेक काम गर्न छुट्टाछुट्टै शीर्षकमा रकम व्यवस्था हुँदाहुँदै पनि किन यति विघ्न रकम रकमान्तर गरेर 'भैपरी'मा लैजानु पर्‍यो भन्ने स्वाभाविक प्रश्न उठ्छ। करीब चार वर्षमा रु.५० अर्ब खर्च गर्न किन यो शीर्षकको प्रयोग भइरहेको छ? २०६० साउनदेखि २०६२ फागुन पहिलो सातासम्म मनपरि रूपमा रकम भैपरीमा लगेर खर्च गरिको विवरण नै हिमालले छापेको छ।

जस अनुसार भैपरी शीर्षकबाट सबैभन्दा बढी रकम राजदरबारमा गएको देखिन्छ। २०६० साल साउनमा अर्थ मन्त्रालयबाट एकै पटकमा रु.२ करोड राजदरबार गएको छ। यो रकम यति छिटो छिक्किएको थियो कि १ साउनमा बजेट घोषणा भयो, ४ साउनमा रकमान्तर गरियो र ७ साउनमा दरबार पुग्यो। यति ठूलो रकम यति छिटो निकास हुनुलाई अर्थ मन्त्रालयका कर्मचारी नै चानचुने कुरो होइन भन्छन्। त्यसपछि २२ पुस २०६० मा मन्त्रालयको पत्र सङ्ख्या ७२० बाट बाढी, पहिरो, आगलागी जस्ता दैवीप्रकोपका विभिन्न शीर्षकबाट रकमान्तर गरेर एकमुष्ट रूपमा रु. १३ करोड ५० लाख ५५ हजार दरबार पठाइयो।

अन्यत्रबाट यो रकम ल्याएर मन्त्रालयको भाषामा '६.०२' अर्थात् 'सवारी साधन' शीर्षकमा हालिएको थियो। यो शीर्षकको रकमले देशभरिका सरकारी कार्यालयमा सवारी साधनको आपूर्ति गर्नपर्‍यो। तर त्यो कुल रकमबाट राजदरबारका लागि दुईवटा बुलेट पुफ 'जागुवार' कार खरीद गरियो। यसैगरी अधिराजकुमारी प्रेरणाको विवाह गर्न रु.१ करोड १३ लाख, नवयुवराजको अन्नप्राशनको लागि रु.७ लाख

राज्याभिषेकका लागि भनेर यति महङ्गो मूल्यमा सजाइएको हात्ती नेपाल भित्रिएको सार्वजनिक जानकारीमा आएको छैन।

१८ माघ २०६१ पछि शाही पार्श्ववर्ती भरतकेशर सिंहलाई मात्रै अर्थविविधबाट भैपरीमा रकमान्तर गराएर रु.५२ लाख दिइएको छ। राज्यको ढुकुटीमा भरतकेशर जस्ताको लुट कतिसम्म बढेको छ भने उनको माग एकमुष्ट रु.८० लाख थियो। राजदरबार निकट परिवारका नौ जना

“ २०५८ जेठमा प्रतिनिधिसभा विघटन गरेर शासन सत्तामा राजा सर्वेसर्वा हुनथालेपछिका करीब चार वर्षमा सरकारी खर्च प्रणालीमा कारण नखुलाई खर्च गर्न पाइने 'भैपरी' र 'अर्थविविध' शीर्षकबाट जताभावी छिक्किएको रकमको अङ्क रु.५० अर्ब पुगेको छ ”

र राजदरबारको पर्खाल बनाउन रु.८ लाख ८३ हजार रकमान्तर गरेर दरबार पठाइएको छ।

२०६० सालको ६ महिनाभित्र मात्रै दैवीविपत्ति शीर्षकको रु.२२ करोड दरबार गयो। तर जुन बेला यो रकम दरबार गयो, त्यतिखेर रु.५ करोड भए पुग्ने सहूलियत दरको ऋणका लागि र जधानीमा हारगुहार गरिरहेका तेह्रथुमका अग्निपीडितहरूलाई 'रकम छैन' भनेर रि तो हात पठाइएको थियो।

आर्थिक वर्ष २०६२/०६३ मा पनि दरबारका नाउँमा गएको रकमको अङ्क सानो छैन। २८ कात्तिकमा कर्मचारीको तलब शीर्षक १.०१ बाट रकमान्तर गरेर 'विशिष्ट व्यक्तिको भ्रमण खर्च'को नाममा एकमुष्ट रु.११ करोड छिक्कियो। हुँदाहुँदा श्री ५ महाराजाधिराजको शुभराज्याभिषेकका लागि हात्ती सजाउन भनेर समेत २०६१ मङ्सिरमा भैपरीबाट रु.६१ लाख छिक्किएको छ। २०३१ सालपछि नेपालमा कुनै 'राज्याभिषेक' भएको छैन र रकम निकास भएको एक वर्ष वितिसक्दा पनि त्यस्तो

सदस्यको उपचार गर्न यो रकम दिइएको अर्थ मन्त्रालय सूत्र बताउँछ।

हिमालमा प्रकाशित रिपोर्ट अनुसार नेपालको कोष तथा लेखा नियन्त्रण कार्यालयका अधिकारीहरू यस्ता कर तुतबाट आजित भएका छन्। एक अधिकारी भन्छन्, “यो त हँदै भयो, यसै गरिरहने हो भने बजेट र सरकारी खर्च प्रणालीको अब कामै छैन। घर चलाउँदा पनि त छोराछोरीको फी तिर्ने पैसा निकालेर मासु खाइँदैन नि!” पूर्व महालेखा परीक्षक विष्णुबहादुर केसी भैपरी शीर्षकको यो प्रयोगले “बजेट व्यवस्थालाई नै व्यङ्ग्य गरिरहेको” बताउँछन्। दुरुपयोगका अन्य सम्भावना समेत औँल्याउँदै उनी भन्छन्, “भैपरी र अर्थविविध शीर्षक बाहेक अन्य शीर्षकबाट पनि कुल बजेटको १० प्रतिशत रकम छिक्ने विशेष अधिकार अर्थ मन्त्रालयलाई हुन्छ। यस परिवेशमा यो छुटको पनि दुरुपयोग भएको हुनसक्छ।”

आर्थिक अनुशासन खुकुलो बन्दै गएको अर्को प्रमाण हो, गृहमन्त्रालयले बाँड्ने आर्थिक सहायता, चन्दा तथा पुरस्

कार (आसचपु) शीर्षकबाट प्रत्येक दिन गृहमन्त्रीले रु.५० हजार र सचिवले रु.२० हजार खर्च गर्न पाउने व्यवस्था थियो। गृहमन्त्री कमल थापाले गएको पुस महिनादेखि मन्त्रीले खर्च गर्न पाउने रकम बढाएर दैनिक रु.५ लाख पुऱ्याएका छन्। आफ्नो अग्रसरतामा राप्रपा फुटाउन नयाँ बानेश्वरमा अधिवेशन गर्नुअघि भएको यो रकम बृद्धिपछि गृहमन्त्री थापाले अहिलेसम्म यो शीर्षकबाट करीब रु.१ करोड ५० लाख लिएका छन् मन्त्रपरिषदको बैठकले गृहमन्त्रीलाई यसरी उपलब्ध गराइने दैनिक रु.५ लाखको कुनै हिसाब-किताब र भर्पाइ महालेखालाई उपलब्ध गराउनु र लेखापरीक्षण गर्नु नपर्ने निर्णय समेत गरेको छ।

राजा मन्त्रपरिषदका अध्यक्ष हुन् भन्ने कुरा आ.व. ०६२/६३ को बजेटमा कतै देखिँदैन, तसर्थ अहिले राजदरबारलाई छुट्याइएको रकम महाराजाधिराजको हैसियतमा विनियोजित भएको हो। सिंहदरवार मन्त्रपरिषदको कार्यालय छ, मन्त्रपरिषदका अध्यक्षको छैन। बजेटमा प्रधानमन्त्री र उप-प्रधानमन्त्रीको कार्यालय सञ्चालनका लागि रु.५२ लाख छुट्टयाइएको छ, त्यो पनि 'संवैधानिक परिषद'को शीर्षकमा। यो संविधानमा व्यवस्था नै नभएका 'उपाध्यक्ष'हरूको कार्यालय सञ्चालनको खर्च हो। उनीहरूलाई पारिश्रमिक, तलब र भत्ता चाहिँ मन्त्रपरिषदको पटके निर्णयबाट खुवाइने गरेको र उपाध्यक्षद्वयको तलब-भत्ता पनि भैपरीबाटै खुवाइँदै आएको हिमालले सार्वजनिक गरेको छ।

हिमालको विस्तृत रिपोर्ट nepalihimal.comमा पढ्न सकिन्छ।

Nation

Friends and family mourn the death of the victims

हत्याको विरोधमा नेपालगन्ज तनावग्रस्त

Rameshwor Bohra

नेपालगन्ज, २५ फागुन

अज्ञात समूहले एकै परिवारका पाँच जनाको सामूहिक हत्या गरेपछि शान्ति सुरक्षा नभएको भन्दै नेपालगन्जका सम्पूर्ण व्यापारी, व्यवसायी र स्थानीय वासिन्दा आन्दोलनमा उत्रिएका छन्। उनीहरूले बुधवार नेपालगन्जको बजार ठप्प पारे भने बजारका विभिन्न स्थानमा प्रदर्शन पनि गरे। उनीहरूले जिल्ला प्रशासन कार्यालय घेराउसमेत गरेका छन्।

नेपालगन्जको सदरलाइनमा मंगलवार राति एउटा अज्ञात समूहले दीप ज्वैलर्सका सञ्चालक दीपक हेमकारसहित उनको परिवारका पाँचजनाको हत्या गरेपछि यहाँका व्यापारी, व्यवसायी र सर्वसाधारण आन्दोलनमा उत्रिएका हुन्।

राति घरैमा यो हत्या भएको थियो। प्रहरीले बुधवार वेलुकीसम्म पनि यो हत्याकाण्डवारे कुनै सुराक पत्ता लाउन सकेको छैन। हत्याराहरू हत्या गरी सजिलै उम्केका छन्। अहिलेसम्म कसैलाई पक्राउ गरिएको छैन।

हत्यारालाई कारवाही गर्नु, सुरक्षा दिन नसक्ने भए कफर्यु खारेज गर भन्दै सडकमा उत्रेका स्थानीय वासिन्दाले राजा र राजाको सरकारविरुद्ध पनि चर्का नारावाजी गरेका थिए।

घटनापछि उपचार गराउन लखनउ गएको दीपककी पत्नी दीपा र काठमाडौंमा बस्ने वहिनी प्रीति बुधवार वेलुकी नेपालगन्ज आइपुगेका छन्। उनीहरू शोकले विह्वल अवस्थामा छन्।

प्रहरी उपरीक्षक शिव लामिछानेले भने घटना गम्भीर भएकाले यसवारे अनुसन्धान शुरू गरिएको बताएका छन्।

ESTHER EMPLOYMENT AGENCY

GET JOBS AND START EARNING IMMEDIATELY!!!

SUPERMARKET * GROCERY * DOMESTIC HELP *

SALONS* RESTAURANTS * DELIS*

AND MANY MORE!!!

CONTACT US FOR DETAILS AND IMMEDIATE WORK OPPORTUNITIES:

136- 89 ROOSEVELT AVE. #303, FLUSHING, NY 11354

PHONE: 718- 762- 4001

Liberty Tax and Accounting

Income Tax, Self Employed Tax, Ccorporation Tax, Sales Tax, Payroll Tax, Book Keeping, Accounting, E-Files & Fast Refunds!

Multi Services

Immigration forms filled, new corporations formed, new business set up, business licenses, translation services, notary public

6 hours defensive driving course to reduce auto insurance & points from driver license

74- 09 37th Ave. Room #306A

Jackson Heights, NY 11372

Tel: 718- 205- 2400

Fax: 718- 205- 2163

Email: liberty@sazcogroup.com

Politics

“आजको पुस्तालाई हामीले के गुमायौ भन्ने कुरा बुझाउनु पर्छ”

Anushil Shrestha

टाढा रहेकाले आन्दोलनले लिनु पर्ने जती गति लिन नसकेको युवा नेता गगन थापा बताउँछन्। प्रस्तुत छ, लोक तान्त्रिक आन्दोलनमा युवा पुस्ताको सहभागीतामा केन्द्रित रहेर पत्रकार डम्बरकृष्ण श्रेष्ठले थापा संग गरेको कुरानीकानी :-

०४६ साल र अहिले भईरहेको लोक तान्त्रिक आन्दोलनमा के अन्तर पाउनु भएको छ ?

धेरै ढंगबाट अन्तर छ, त्यो बेला चेतनाको स्तर थिएन, अहिले एकदमै चेतना बढेको छ। म ८ कक्षा पढ्दै आन्दोलनमा लागे पनि त्यो बेला भन्दा अहिलेका विद्यार्थीमा चेतना बढी छ। तर यती चेतना हुदा हुँदै पनि लोकतान्त्रिक आन्दोलनसंग भने जोडन सकिएको छैन। त्यो बेला संगठनहरूको जालो देशब्यापी थिएन, मीडिया यो किसिमको थिएन। धेरैले देशमा के भईरहेछ भन्ने बुझे पनि यसलाई आन्दोलनसंग जोडन सकिएको छैन।

किन यस्तो भएको ? यो सचेत समुहलाई आन्दोलनमा सक्रिय गराउन बाधा के ले पुऱ्याएको छ ?

हाम्रै कमजोरी हो, विद्यार्थी संगठनहरू ति विद्यार्थी माछ पुग्न पर्ने कर्तव्य दायित्व भएपनि पुग्न सकिरहेका छैनन्। राजनैतिक पार्टीहरूले पनि उनीहरूलाई समेट्न प्राथमिकताको विषय नबनाउनु र मीडिया, नागरिक आन्दोलनले पनि उनीहरूलाई जोड्न सकेको छैन। अर्को महत्वपूर्ण कारण चाही चेतना भएपनि बुझाईकस्तो छ भने लोकतन्त्र चाहिन्छ, अधिकार खोसीएकाछन् भन्ने बुझाई छ तर यो आन्दोलन के हो ? यसले हामीलाई कहा पुऱ्याउछ ? किन सहभागी हुनुपर्छ ? भन्ने भन्दा पनि वितेको एक दशकमा राजनैतिक पार्टीहरूले गरेका कामले गर्दा हाम्रो यो अवस्था भयो भन्ने छ। त्यो बुझाई हावी भएकाले पनि आन्दोलन तर्फ ठुलो समुहलाई जोडन सकिरहेका छैनौ।

अब उनीहरूलाई जोड्न कसरी सकिन्छ त ?

सबैभन्दा पहिला त विद्यार्थी संगठन र पार्टीहरूले यो गर्नु पर्छ भन्ने महशुस गर्नु पर्छ। त्यो समुहमा जानै पर्छ भनेर तयार हुनु पर्छ। अहिले सम्म धेरै ठूलो भईसक्दा पनि त्यो समुह आईदियोस भन्ने छ तर आओस भन्ने कामना मात्र गरेर हुँदैन। प्रयत्न गर्ने, योजना बनाउने र कार्यन्वयनमा जाने काम खरिएको छैन, यो दुर्भाग्य पूर्ण कुरा छ। पार्टी बाहिरका आन्दोलनरत संस्थाहरूले पनि यो समुह आएको छैन र उनीहरूलाई ल्याउनपर्छ भनेर ध्यान दिन आवश्यक छ। अर्को

PHOTO: KASHISH D AS SHRESTHA

“प्रयत्न गर्ने, योजना बनाउने र कार्यन्वयनमा जाने काम खरिएको छैन, यो दुर्भाग्य पूर्ण कुरा छ”

कुरा, यो समुहको आफ्नै सोंच छ, आफ्नै भाषा र परिवेश छ, आफ्नै बुझाई छ, हाम्रा संगठनको कार्यक्रमा भने विल्कुलै भिन्न छ, जसले उनीहरूलाई छुँदैन, छुँदैन। उनीहरूलाई बुझेर जोड्ने खालको कार्यक्रम जब सम्म बनाउदैनौ तब सम्म यो समुह आउदैन। उनीहरूलाई आन्दोलनमा जोड्न सकिन्छ। हामीले बोल्ने राजनैतिक शब्दावली अग्रगामी कदम, प्रतिगमन जस्तै भाषा उनीहरूले बुझ्दैनन्, उनीहरूलाई त हामीले के गुमायौ भन्ने कुरा बुझाउनु पर्छ। मुलकुरा चाही यो “फ्रिडम स्ट्रगल” हो, हामी हिजो स्वतन्त्र थिएनौ र अहिले फेरी छैनौ, आन्दोलन सफल भयो भने “फ्रि सीटीजन” बन्छौ भन्ने मर्मलाई पुऱ्याउन सक्नुपर्छ। उनीहरू वीचमा संवाद नै छैन, निजी विद्यालय, कलेजमा हाम्रो संगठन नै छैन। रत्नपार्क, वानेश्वरमा गर्ने हाम्रा कार्यक्रम सम्म उनीहरू आई नै पुग्दैनन्। हाम्रो वीचमा भेट नै भएको छैन त एक रातमा चटक नै हुन्छ र उनीहरू सडकमा आईपुग्छन् भन्ने कामना गर्नु व्यर्थ हुन्छ। उनीहरूको कुरा सुन्नु पर्छ र हाम्रो कुरा बुझाउनुपर्छ।

अहिले भईरहेको आन्दोलन पनि युवाहरूले नै टिकाई रहेकाछन्, अरु यो निष्क्रिय समुहलाई सक्रिय पार्ने हो भने कस्तो गती लिन्छ ?

त्यती खेर आन्दोलनले निर्णायक रूप लिन्छ। अहिले पनि आन्दोलन यहासम्म

पुगेको पार्टी भीत्र क्रियशील युवाहरूको उत्साह र उर्जाले नै हो। जुन संख्या सानो छ तर यतीकै उत्साह र उर्जा बोकेका ठुलो संख्यामा युवाहरू एकै पटक आन्दोलनमा सहभागी भए भने आन्दोलन छिटो सफल पनि हुन्छ र कही गएर कसैले कुनै सम्झौतामा आन्दोलन टुड् गाउन पनि सक्दैन। कसरी यो समुहलाई आन्दोलनमा सरिक गराउने भनेर अहिले हामी पार्टी भीत्र र बाहिर रहेका युवाहरू कसरी ठोस कार्यक्रम लिएर जान सकिन्छ भनेर छलफल पनि गर्दैछौ। जुन दिन यी युवाहरूमा यो आन्दोलन हाम्रो हो र यसबाट हाम्रा अधिकारहरू स्थापित हुन्छ भनेर लाग्नेपर्छ भनेर तात्छन् त्यो दिन नै आन्दोलनका लागि निर्णायक क्षण हुने छ।

आफु संगठनको नेतृत्वमा हुदा चाही तपाईंले उनीहरूलाई ल्याउन के गर्नु भयो नि ? यो समुहका केही युवा त लागी नै रहेका छन नि ?

यो एकल प्रयासबाट सम्भव हुने कुरा हैन। मैले ब्याक्तिगत रूपमा गएर साथीहरू माछ राखेको कुराले समग्रमा त्यती अर्थ राख्दैन। केही युवाहरूले आफ्नो ठाँउमा बसेर काम गरिने पनि रहेकाछन्। सराहनाले अमेरिकामा रहेर पनि समुदाय डट ओआरजी (samudaya.org) मार्फत नेपाली युवाहरूलाई आफ्नो अधिकार प्रति सचेत बनाउने काम गरिहेकी छिन। अरुले

पनि केही गरिरहेकाछन् तर उनीहरू र हामी एकै भएर जब काम गर्न थाल्छौ त्यो बेला युवाहरू आउछन्। अहिलेको प्रयास सराहना जस्ता युवाहरू जो कुनै पार्टीको निती मनपराएर लागेक हैनन र विद्यार्थी संगठनमा पनि छैनन उनीहरूलाई जोड्नुपर्छ। दुवैको योगदानलाई जोडेर यो समुहमा छिर्न सकिन्छ।

यसका लागी संगठनले नै निती र कार्यक्रम ल्याउन जरुरी भैसकेन र ?

एकदमै भईसक्यो। पहिले त उनीहरूका वीचमा पुगनुपर्छ भन्ने महशुस हुनुपर्छ। हामी तीन वर्ष देखी विद्यार्थी आन्दोलनमा छौ तर कुनै पनि विद्यार्थी संगठनले उनीहरूका वीचमा जाने भनेर एक पटक पनि कोशीस गरेका छैनौ। जस्तो हामीले निजी विद्यालय, कलेजको शुल्क र अनियमितता नियन्त्रण गर्न आन्दोलन गर्नु तर बाहिरबाट गएको अरु नै कुनै समुह जस्तो भयो। निजी विद्यालयको शुल्क निर्धारण गराउन पनि हामीले उनीहरूलाई समेटेनौ, उनीहरूलाई हाम्रो शक्ती मात्र देखाउ खोज्यौ। हामीले उनीहरूमै चेतना जगाएर आफ्नो अधिकार माग्न अधि सारेका भए हामी सफल हुन्थ्यौ त्यसमा हामी चुकेका छौ। त्यसैले उनीहरूकै अधिकारका कुरा गर्दा पनि विद्यालय बन्द गराई दिए भनेर ति विद्यार्थीनै हामी प्रति रुष्ट हुन पुगे।

अहिले भईरहेको आन्दोलनको युवा सक्रियतालाई चाही के भन्नुहुन्छ ?

राजनीतिक संगठनमा लागेका युवाहरूले जोखीम उठाउन नचाहने र सक्रिय नहुने हो भने आन्दोलन यहा सम्म नै पुग्दैन थियो। कुनै पनि पार्टी भित्रका युवाहरू के हुरामा सचेत छन भने बरु आन्दोलन १० वर्ष जाओस, ज्यान गुमाउन परोस तर सम्झौतामा टुड्गाउन हुन्छ, ठोस परिवर्तन ल्याउनै पर्छ। विचार प्रष्ट छ र पार्टीले नेताले दिएको अर्डरलाई नमान्ने मात्र हैन पार्टीलाई यो स्थानमा पुऱ्याउनुपर्छ र यो कुरामा पार्टीले गलती गर्नु भनेर प्रश्न उठाउने क्षमता पनि युवाहरूले राखेकाछन्। अहिलेको समग्र आन्दोलनको केन्द्र विन्दु नै युवाहरू हुन्। यती हुदाहुँदै पनि त्यती थोरै युवाहरूले सक्दैनन्। यही गतिमा अधि बढाउन त सक्छन् तर आन्दोलनलाई निर्णायक बनाउन युवाहरूको जमात बढ्नुपर्छ। अहिले देशभर २०/३० हजार युवा क्रियशीलछन् यो संख्या २/३ लाखमा पुग्नुपर्छ। र पुऱ्याउन उपायहरू खोज्नुपर्छ, नया कार्यक्रमहरू बनाउनु पर्छ।

पार्टी र नेताहरूले आन्दोलनमा युवा, विद्यार्थीहरूको संलग्नतालाई कसरी हेरेको पाउनुभएको छ ?

उनीहरू पूर्ण रूपमा युवा, विद्यार्थीहरूको सहभागीतामा निर्भरछन् तर यती हुदा हुँदै पनि यिनीहरू आदेश पालना गर्ने ठाँउमा

Politics

मात्रै बसुन र आन्दोलनका समग्र सन्दर्भमा निर्णायक नबनुन भन्ने सोचाई छ त्यो पनि थप युवा उर्जाको वाधक हो । जस्तो राजनैतिक वृत्त भन्दा बाहिर रहेका युवाहरूले पार्टी भीत्र हाम्रो भूमिकालाई हेरिरहेको हुन्छ । पार्टी नेतृत्वले हामी प्रति गर्ने जुन आग्रहपूर्ण व्यावहार छ त्यसले उनिहरूको उत्साहलाई मार्छ । पार्टी भीत्र क्रियशील युवाहरूको अवस्था त यस्तो छ भने हामी सहभागी भएर के हुन्छ ? भन्ने मात्र हैन आन्दोलनको भविष्य माथी पनि प्रश्न उठछ । पार्टी भीत्र क्रियशील जती छौं, हाम्रो भविष्य शुनिश्चित छ र पार्टीको व्यावहार राम्रो छ, कुरा सुनेकाछन, उत्साहित बनाएको छ भन्ने बाहिर सुनियो भने पो अरु युवा पनि आउन उत्साहीत हुन्छन र हाम्रो महत्व उनीहरू माफ बढ्छ । हामीलाई पार्टी भित्रबाट बेला बेला निरुत्साहीत गरिन्छ, आग्रहपूर्ण व्यावहार गरिन्छ, विचलित बनाउने कोशीस गरिन्छ त्यसले उनीहरूको उत्साह मार्छ, आशंका जन्माउछ । तयारहुदै गरेको आन्दोलनकारी मानसीकता पनि विचलित हुन्छ ।

भनेपछी आन्दोलनमा सक्रिय युवाहरूले पार्टीहरूबाट प्रोत्साहन पाएका छैनन ?

नेपाली कांग्रेस मात्र हैन समग्र पार्टीकै अवस्था यो छ । पार्टीका स्थापीत नेतृत्व छ जसले विगतको दशकमा पार्टी हाँक्यो । ०४६ त्यस अधिका आन्दोलनमा जो सहभागी थिए उनीहरूले युवा विद्यार्थीलाई नियन्त्रणमा राख्नु पर्छ, प्रयोग चाही गर्नुपर्छ तर पुर्ण रुपमा यो भन्दा बढी ब्यक्तित्व विकास हुनुहुन्न भन्ने खालको बुझाईले पनि अफठयारो बनाएको छ । हाम्रो प्रयोग चाही गर्न चाहन्छ तर हामीलाई उत्साही गर्ने र पार्टी भित्र हाम्रो अवस्था अनुकुल बनाईदिने कुरामा चाही नेतृत्व उदार छैन ।

यसले यो लोकतान्त्रिक आन्दोलनलाई कतिको असर पुऱ्याउछ ?

पार्टी नेतृत्वको यस्तो व्यावहारले आन्दोलन प्रति उत्साहित बन्दै आएको समुहलाई निरुत्साहित गर्नेकाम गर्छ । यसले हामी आफैँ अन्यौलमा पर्छौं भने अन्य युवालाई कसरी आन्दोलनमा ल्याउन ? आन्दोलनलाई निर्णायक बनाउनलाई वाधा पुग्छ । यसको असर धेरै ठुलो पर्छ ।

०३६/०४६ को जस्तो आन्दोलन अहिले हुन के पुगेको छैन ?

अपुग कुराहरू त धेरै नै छन तर यही सन्दर्भमा पनि हामी अत्यन्तै थोरै संख्यामा रहेका युवा विद्यार्थीहरू नै आन्दोलनको केन्द्रविन्दुमा छौं । हाम्रो संख्या र काम गर्ने वृत्त फराकिलो हुनुपर्छ, जमात बढनु पर्छ यो पुगेको छैन । संगठनमा आवद्ध नभएका र निस्क्रिय रहेका ठुलो जमातलाई सक्रिय बनाउनुपर्छ । त्यहा हामी पुगेकै छैनौं । तर ०३६ र ०४६ को आन्दोलनले जुन परिवर्तन लिएर आयो त्यो भन्दा ठुलो परिवर्तनको लागि यो आन्दोलन तयार हुँदैन । तर कहिले सम्म हामीले खोजेको

PHOTO: KASHISH D AS SHRESTHA

कुरा प्राप्ती हुने ? भन्ने छ । आन्दोलनको गती नबढेमा विचमै तुहिन सक्छ, अबको आन्दोलन पुरै परिवर्तनको लागि हुनुपर्छ । त्यसका लागि युवा विद्यार्थीको जमात बढाउनुपर्छ । युवाहरू पहिलेकै जस्तो सक्रियछन तर विश्वविद्यालयमा रहेका जनसंख्याको ४ प्रतिशत विद्यार्थीमा त्यसको ४ प्रतिशत मात्र यसरी क्रियशील छौं ९६ प्रतिशतको ठुलो जमात त निस्क्रिय नै छ नि । हामीले उनीहरूलाई आन्दोलनमा तानेकै छैनौं त कसरी निर्णायक हुन्छौं ? आन्दोलनको भविष्य यही ९४ प्रतिशत विद्यार्थी संग जोडिएको छ ।

प्रसंग मोडौं, प्रचण्डको अन्तवार्ता आइसकेपछी अब आन्दोलनको रूप कस्तो होला ?

एउटा अन्तवार्ताबाटै समग्र निश्कर्ष निकाल्न हुन्न । तर अब माओवादीले अबको राजनीतिमा आफुलाई कसरी प्रस्तुत गर्न खोजिरहेको छ भन्ने संकेत गर्छ । पार्टी संगको समझदारीलाई अगाडी बढाउने र विस्तारै सहकार्यमा ढाल्ने कुरामा सहयोग गरेको छ तर अन्तवार्तामा ब्याक्त गरिएका कुरा व्यावहारमा पनि टिकाउन सकिएमा पार्टी माओवादी एकता थप मजबुत बन्दै जान्छ ।

राजा सहमतीमा नआए प्रचण्डले पार्टीसंग संयुक्त मोर्चा बनाएर संयुक्त सेनाका साथ लड्ने कुरा गरेकाछन नि ?

हामी पुर्णरुपमा अहिंशात्मक आन्दोलनमा विश्वास गर्छौं । हाम्रो परिचय नै त्यही हो । त्यसकारणले सेना बनाएर अहिलेको सत्तालाई परास्त गर्न सकिन्छ भन्ने हामीलाई लाग्दो हो त पहिल्यै देखी सेना निर्माण गरिसकेका हुन्थ्यौं । ०१७ साल पछि कांग्रेसले पनि एक पटक प्रयोग गरिसकेको हो । नेपालको सन्दर्भमा अहिंशात्मक आन्दोलनले मात्र सहि अर्थमा विजय प्राप्त गर्न सकिन्छ भन्ने हाम्रो बुझाई हो । त्यसैले आन्दोलन जति अधि बने पनि हिंशाको बाटोमा हिड्दैन, शसस्त्र रुपमा अधि बढ्दैन अहिंशात्मक आन्दोलन गरेरै यो सत्तालाई परास्त गर्ने हाम्रो लक्ष्य हो ।

विन्दुनै त्यही हुनुपर्छ । अब हाम्रो साफा उदेश्य गणतन्त्र हैन लोकतान्त्रिक गणतन्त्र हो र यस वीचमा धेरै ठुलो भिन्नता छ । हामी राजनैतिक पद्धतीको मात्र कुरा गरिहेका छैनौं कि जनताको सर्वोच्चता सहितको, र जनता मात्र सर्वोच्च रहने एउटा शासन पद्धतीको कुरा गरिहेका छौं । त्यस कारण ५ वर्ष हैन हामीत १ वर्ष भित्रै ल्याउनुपर्छ भन्ने पक्षमा छौं । माओवादी आफुलाई तयार गरेर आउछन भने हामी तयार नै छौं मीलन त्यसैले नै यो समझदारी भएको हो ।

दल र माओवादी वीचको वादक अहिलेलाई हतियार नै हो त ?

एक हद सम्म त्यही नै हो । हामी पुग्नु पर्ने ठाँउ कहाँ हो भन्ने कुरामा धेरै प्रष्ट हुदै गएका छौं तर जाने कसरी भन्ने कुरामा धेरै ठुलो अलमल छ । कुन बाटो जाने र कसरी भनेको ठाँउमा पुग्ने भन्नेमा मतभेद छ । हामी अहिंशात्मक बाटोमा विश्वस्त छौं, माओवादीहरू शसस्त्र द्वन्द्वबाट मात्र सत्तालाई परास्त गर्न सकिन्छ भन्ने आफ्नो विश्वसमा अडिग छन । हामी उनीहरू फेरीनुपर्छ भन्नेमा छौं ।

एक अर्काको अडान कायम रहे कसरी मिल्छ नि ?

एउटै मात्र उपाय के हो भने पार्टीहरूको यस्तै मौशमी आन्दोलन मात्र रहे, रत्नपार्क र बानेश्वरमा ४/५ हजार मात्र उतार्ने अवस्था रहे सम्म दश वर्षदेखी हिंशात्मक आन्दोलन गरिहेका माओवादीहरू हामीले कामना, अनुरोध गरेर मात्र आउदैनन । अहिंशात्मक आन्दोल उर्लीयो, लाखौं जनता सडकमा आए, ०४६ सालको जस्तै जन लहर उर्लीयो भने प्रचण्डहरू आफैँ शान्तिपूर्ण आन्दोलनमा आउन बाध्य हुन्छन । त्यसकारण हामी बलियो बन्नुपर्छ, उनीहरू आफैँ आउने वातावरण तयार गर्नुपर्छ ।

U.S. IMMIGRATION, DEPORTATION & NY CIVIL MATTERS

FREE CONSULTATION

*GREENCARD *CITIZENSHIP *WORK VISA

(INTRACOMPANY TRANSFEREE,

H, O, P, E1, E2 & R1)

AND OTHER NON-IMMIGRANT VISAS

*ASYLUM *DEPORTATION

*GENERAL CIVIL PRACTICE *LANDLORD TENANT

*INCORPORATION *REAL ESTATE & BUSINESS CLOSINGS

*DIVORCE *BANKRUPTCY *AND OTHERS.

THE LAW OFFICES OF BINOD ROKA & ASSOCIATES P.C.

1220 BROADWAY-SUITE#801(bet. 30th & 31st St.,) NY, NY 10001

TEL: (646) 214-0106, FAX: (646) 214-0203, E-MAIL: binodatlaw@gmail.com

Politics

पूर्ण प्रजातन्त्र स्थापनार्थ निर्विकल्प बनेको निर्णायक जनआन्दोलन

Dilli Raj Paudel

सार्वभौमसत्ता, संवैधानिक सर्वोच्चता र कानूनीराजको अवधारणाले वर्तमान विश्व राजनीतिक रङ्गमञ्चमा विशेष स्थान राख्दछ । बदलिंदो वर्तमान विश्व र राजनीतिक परिवेश बमोजिम हरेक राष्ट्रले आफ्नो आन्तरिक राजनीतिक अवस्थालाई सुदृढ बनाई एक सबल राष्ट्रको रूपमा आफ्नो परिचय कायम गर्दै विश्व जनमत प्राप्त गर्नका निम्ति पनि राष्ट्रका आधारभूत संरचनाहरू जनता, भूमी र सरकारका अतिरिक्त राष्ट्रका मेरुदण्ड जनताका मौलिक हकहरूको सुनिश्चितता एवं जनउत्तरदायी प्रजातान्त्रिक शासन व्यवस्थाको निर्माण गरी प्रजातान्त्रिक मूल्य र मान्यता एवं कानूनीराजको अवधारणालाई सुदृढीकरण गर्नु उत्तिकै आवश्यकता पर्दछ ।

मूलतः विसौ शताब्दी र त्यसको उत्तरार्द्धमा विश्वमै आएको प्रजातान्त्रिकरणको लहरले सिद्धो विश्वकै राजनैतिक मानचित्रमा आमूल परिवर्तन ल्याएको छ । निरंकुशताको अन्त्य र जनताका हक र अधिकारहरूको प्रत्याभूति गर्ने यो विचारधारा आज पनि व्यापक भइसकेको छ । फलतः संसारका कैयौं निरंकुश शासकहरू यस विचारधाराबाट पराजित भई इतिहासका पानाहरूमा सीमित हुन पुगेका छन् । त्यसैगरी संसदीय प्रजातान्त्रिक परिपाटीलाई पटकै विश्वास नगर्ने कट्टर साम्यवादी शक्तिहरूसमेत आफ्नो राजनैतिक दर्शनमा समयसापेक्ष परिवर्तन, परिमार्जन र सरलीकरण गर्दै प्रजातान्त्रिक प्रक्रियाद्वारा आफ्ना राजनैतिक मूल्य र मान्यता अघि बढाउन तैयार भएको वर्तमान विश्व राजनैतिक धरातलीय यथार्थलाई आत्मसात गर्दा के बुझिन्छ भने प्रजातन्त्र विनाको कुनैपनि राजनैतिक कार्य विपरित दिशामा घुमेको घडीको सुईजस्तै हो । जुन वर्तमान विश्वव्यापिकरणको दुनियाँमा राजनीतिको दन्त्यकथा भन्दा बढी केही होइन ।

जहाँसम्म नेपालको वर्तमान लोकतान्त्रिक आन्दोलनको सवाल छ, उक्त आन्दोलन पनि विश्व प्रजातान्त्रिक लहरको उपज नै हो । अर्थात् बहुलवादको समर्थन गर्दै निरंकुशताको अन्त्यका लागि भइरहेको अन्तिम र निर्णायक आन्दोलन हो । शाश्वतीय मान्यता अनुरूप राजनीतिमा निरंकुशतन्त्र र प्रजातन्त्र एक आपसमा विपरित मान्यता मात्र होइनन् कि एकको अन्त्यसँगै अर्को मान्यताले स्थान ओगट्ने वैकल्पिक विचारधारा समेत हुन् । ०४६ को जनआन्दोलनले मुलुकमा प्रजातन्त्रको पुनर्स्थापना गरी सक्रिय राजतन्त्रलाई संवैधानिक दायराभित्र सीमाबद्ध गरेपछि र वभाविक रूपमा निरंकुशतन्त्रको स्थानमा प्रजातान्त्रिक शासन व्यवस्था स्थापना हुन पुग्यो । पुरानो राजनैतिक संयन्त्रको अन्त्य र नयाँ राजनैतिक प्रणालीको अभ्यासको संक्रमणकालिन समयमा

स्वभावतः राजनैतिक अन्यौल देखिए तापनि नेपाली राजनीतिमा देखिएको संवैधानिक सर्वोच्चता र नेपाली जनताको सार्वभौमिक सम्पन्नताले नेपाल र नेपाली राजनीतिलाई विश्व राजनीतिक रंगमञ्चमा प्रजातान्त्रिक ऐक्यवद्धता प्रकट गर्ने ऐतिहासिक अवसर प्रदान गर्‍यो ।

यद्यपि नयाँ प्रजातान्त्रिक राजनीतिक व्यवस्थाको प्रारम्भ र प्रवाहसँगै नेपाली राजनीतिक आकाशमा व्यापक चुनौतिहरू पनि देखा नपरेका होइनन् । मूलतः राज्य संरचना र राजनैतिक प्रणालीको बीचमा समन्वय हुन नसक्नु प्रजातान्त्रिक शासनकालको ठूलो चुनौतिको विषय रह्यो । दशकौं पुरानो निर्दलीय शासनकालमा तयार पारिएको राज्य संरचनाअन्तर्गत

“ नैतिकताको अनिकाल परेको शाही सर कारसँग संवाद गरी सहमति खोज्नु भनेको हाललाई बलीको बोकाले बगरेसँग विन्ती बिसाउनुभन्दा बढी केही पनि होइन ”

प्रजातान्त्रिक शासन प्रणालीको अभ्यास गरिनु आफैमा अन्तरविरोधपूर्ण थियो जसले गर्दा संसदीय संरचनाको सारतत्व राज्य सञ्चालनमा समानुपातिक जनप्रतिनिधित्व हुन सकेन बरु उच्च राजनैतिक संस्कारको अभावमा बृहत्तर प्रजातान्त्रिक मूल्य र मान्यताका लागि अत्यावश्यक विवेकपूर्ण समाज र सामाजिक परिवर्तन हुन सकेन । सामाजिक परिवर्तन विनाको राजनैतिक परिवर्तन सिंगो प्रजातान्त्रिक शासन प्रणालीको अग्रगामी पथमा अपाङ्गप्रायः हुन पुगेपछि प्रजातान्त्रिक संस्कारको स्थान पुरातनवादी संस्कारले लिन पुग्यो । संकृचित राजनैतिक संस्कारकै कारणले राजनीतिक दलहरूले राष्ट्रिय हित को सवालमा समेत दलगत मान्यताभन्दा माथि उठेर राष्ट्रिय सहमतिको वातावरण माव बनाउन नसकेको मात्र होइन कि राजनैतिक दलहरूबीचमा स्वच्छ राजनैतिक प्रतिस्पर्धा समेत नभई राजनैतिक अस्तित्वको सवालमा अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा समेत हुन पुग्यो । अर्थात् राजनैतिक प्रणालीलाई भन्दा प्रक्रियालाई जोड दिइरहेका राजनीतिक दलहरूबीचमा प्रमुख प्रतिद्वन्द्वीलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा देखिएको अस्पष्टताले गर्दा संसदीय र राजनीतिमा स्वतःस्फूर्त राजनैतिक विद्रोह देखापरे ।

यसरी संसदीय राजनीतिमा देखिएको राजनैतिक अन्यौलताको उचित मौका छोपी संवैधानिक खास्टो ओढी मौकाको प्रतीक्षामा रहेको निरंकुश रातजतन्त्रले पुनः नेपाली राजनीतिमा निरंकुशताका नंग्राहरू फिजाउन पुग्यो । फुटाऊ र शासन गर भन्ने निरंकुशताको विशेषता अनुरूप राज्यद्वारा समय समयमा स्वेच्छाले सरकार गठन गर्ने र विघटन गर्ने काम भए तापनि कथित माओवादी समस्या समाधान, आम निर्वाचन र शान्ति स्थापनाको बहानामा चालिएको शाही कदमपश्चात मुलुकमा अरु

बढी रक्तपात र हिंसाले स्थान पाएपछि उक्त कदमको राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रबाट समेत स्वभाविक रूपमा विरोधका स्वरहरू चर्कन थाले । कठोर दमन र व्यापक धरपकडसहितको शाही कदमका बाबजुद मुलुकको राजनीतिले एउटा स्पष्ट राजनीतिक निकास खोजिरहेको सन्दर्भमा माओवादी र संसदीय राजनीतिक शक्तिबीच बृहद राष्ट्रिय हितको निम्ति आपसी वार्ता र सहमति मात्रै मुलुकको राजनीतिक संकटको निकास हो भन्ने यथार्थतालाई मनन गर्दै निरंकुश राजतन्त्रको अन्त्य र नेपाली जनताको सार्वभौमिकता र संवैधानिक सर्वोच्चताको रक्षार्थ पूर्ण प्रजातन्त्रको स्थापना गर्न भएको ऐतिहासिक सहमतिलाई राजनैतिक पर्यवेक्षकहरू नेपाली राजनीतिको

कोशेढुंगा सम्झन्छन् । उक्त सहमतिले नेपाली राजनीतिक आकाशमा मडारिएको हत्या र हिंसाको कालो बादललाई हटाएको मात्र होइन, सिंगो नेपाली राजनीतिलाई प्रजातान्त्रिक र निरंकुश दुई शक्ति-ध्रुवमा विभाजित गरी राजनैतिक दिशाबोध समेत गरिदिएको छ । त्यतिमात्र होइन, उक्त सहमतिपश्चात मूलतः माओवादी समस्यालाई ढुंगा बनाई राजनैतिक वैतरणी तर्न खोजेको शाही सरकारको त्रुप पूर्णरूपले प्रत्युत्पादक बन्न पुगेको छ । सहमतिपश्चातको नयाँ राजनैतिक रौनकतासँगै राजनैतिक दलहरूको समर्थनमा उर्लिएको मानवसागरले के कुराको संकेत गर्दछ भने अझ पनि नेपाली जनता आफ्नो आफ्नो सार्वभौमिकता र संवैधानिक सर्वोच्चताको निम्ति वलिवेदीमा होमिन तैयार मात्र छैनन् कि नेपाली राजनीतिमा देखिएका अवसरवादिता र निरंकुशतालाई जनअदालतको कठघरामा उभ्याई नयाँ लोकतान्त्रिक संस्कृतिको उजागर गर्न समेत उत्तिकै सजग देखिन्छन् । तसर्थ मुलुकलाई राजनैतिक संक्रमणको संगीन मोडबाट लोकतान्त्रिक राजनैतिक दिशाको अग्रगति प्रदान गर्न सम्पूर्ण राजनैतिक दल र तिनीहरूका नेता एवं कार्यकर्ताहरू, सचेत नागरिक समाज र पेशागत संघ-संगठनहरू समेतले ज्यादै संयम र विवेकका साथ निरंकुश शाही सरकारका हरेक क्रियाकलापलाई वैचारिक एवं तार्किक ढंगले प्रतिरोध गर्दै पूर्ण प्रजातन्त्रको स्थापनार्थ जनआन्दोलनको विशेष तैयारीको निम्ति लागिपर्नु नागरिक जिम्मेवारी र सामाजिक कर्तव्य समेत बनेको छ ।

यसैपनि नैतिक रूपले राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रबाट समेत आलोचित भइसकेको वर्तमान स्वघोषित सरकार राजनैतिक रूपले समेत नाङ्गिसकेको

छ । व्यापक राष्ट्रिय सम्पतिको दुरुपयोग गरी सम्पन्न कथित स्थानीय निर्वाचनमा मुस्किलले २० प्रतिशत मतदान हुनुले पनि के स्पष्ट गर्दछ भने वर्तमान सर कारको कुनै जनाधार नै छैन र सर कार केवल बन्दुकको नालबाट मात्र सञ्चालित छ । ८० प्रतिशत नेपाल र नेपाली जनताले एकैचोटि एउटै स्वरमा जनआन्दोलनको शंखनाद गरेको खण्डमा काठमाडौं उपत्यकामा सीमित वर्तमान सर कारको आयुका दिनहरू औलामा गन्न सकिन्छ । त्यसैगरी शाही कदमको लगत्तै आफ्ना भजनमण्डलीहरूको एक भण्डलाई भ्रष्टाचार निवारणको बहानामा कथित शाही आयोगको नामबाट राजनीतिक प्रतिशोध लिने राजनैतिक अपरिपक्वतालाई भर्खरै मात्र सम्मानित सर्वोच्च अदालतले गैरकानूनी भनी गरेको फैसलाबाट के प्रमाणित भएको छ भने वर्तमान सरकार वैचारिक, नैतिक, राजनीतिक र कानूनी तवरले समेत औचित्यहीन भइसकेको छ । यद्यपि यसरी हरेक दृष्टिकोणबाट औचित्यहीन भइसकेको बन्दुक सरकार हत्या र हिंसाको माध्यमबाट नेपाली जनताले आफ्नो हक र अधिकार प्राप्तिका लागि गरेको शान्तिपूर्ण आन्दोलनमाथि समेत भौतिक कारबाही आक्रमण गर्दै आन्दोलनलाई भड्काउने र मुलुकलाई पुनः युद्धभूमिमा परिणत गर्ने दुष्प्रयास गरिरहेको छ ।

स्मरण रहोस्, प्रजातन्त्र भनेको संवाद र सहमतिको सार रूप हो अनि विश्वास र नैतिकता त्यसका पुरक पक्ष हुन् तर विश्वासको खडेरी र नैतिकताको अनिकाल परेको शाही सरकारसँग संवाद गरी सहमति खोज्नु भनेको हाललाई बलीको बोकाले बगरेसँग विन्ती बिसाउनुभन्दा बढी केही पनि होइन । तसर्थ पूर्ण प्रजातन्त्र स्थापनाको लागि संयुक्त जनआन्दोलन अवश्यम्भावी छ । सवाल के मात्रै हो भने परिस्थितिको वाध्यतासँगै आएको यस निर्विकल्प कार्यलाई निर्णायक चाहिँ बनाउनैपर्छ । सोका लागि आन्दोलनका सम्पूर्ण उपायहरूको यथोचित प्रयोग गर्न पटकै बिसन्तु हुँदैन । नेपाली भूमी मात्र होइन, लोकतन्त्र स्थापनाको लागि भइरहेको यस आन्दोलनको समर्थन र निरंकुशतालाई दबाव दिनको लागि यस आन्दोलनलाई आवश्यकता अनुसार न्युयोर्क र जेनेभामासम्म पनि पुऱ्याउन पछि पर्नु हुँदैन । यस महान कार्यका लागि प्रजातन्त्रप्रेमी सम्पूर्ण नेपालीहरू जो देश र विदेशका जुनसुकै स्थानमा किन नरहुन् आ-आफ्नो स्थानबाट राष्ट्र निर्माणको यस वलिदानीपूर्ण यज्ञमा सहयोग र समर्थनका लागि दुई थुङ्गा फूल चढाउनु मानवीय धर्म समेत हो । अहिलेलाई के मात्रै आशा गरौं भने जनआन्दोलनको यसै प्रचण्ड ज्वाललो नेपाली राजनीतिको निरंकुश कालरात्रीलाई सदाको निम्ति अन्त्य गराउने छ र नेपाली जनताले राष्ट्रिय सार्वभौमिकता र संवैधानिक सर्वोच्चताको विजयोत्सवमा चन्द्र-सूर्य अंकित रक्तिम भण्डा फहराउँदै नव-नेपालको निर्माणमा अघि बढ्नेछन् ।

Politics

नेपालका लागि चैत महिना प्रसव-पीडाको महिना सावित हुने

Dr. Pradeep Bhattarai

नेकपा (माओवादी) ले यही चैत्र १ गतेदेखि एक महिनासम्मका लागि घोषणा गरेका नाकावन्दीको दिन गन्ती शुरु भइरहेकै बेला भारतको राजधानी दिल्लीमा सात राजनीतिक दल र माओवादी नेतृत्वको दोस्रो चरणको वार्ता शुरु भएको छ। वार्तामा सात दलका तर्फबाट नेकपा (एमाले) का अर्धभूमिगत नेताद्वय वामदेव गौतम र भलनाथ खनाल, नेपाली कांग्रेसका प्रवक्ता कृष्ण सिटौला, संयुक्त जनमोर्चा नेपालका अध्यक्ष अमिक शेरचन र नेकपा (एकता केन्द्र) का सह-महामन्त्री सहभागी भएको बताइएको छ भने नेकपा (माओवादी) का तर्फबाट पार्टी सुप्रिमो प्रचण्ड, शीर्ष नेताद्वय डा. बाबुराम भट्टराई र कृष्ण बहादुर महारा सहभागी भइरहेको बताइन्छ। नेपाल प्रहरीको कडा सुरक्षाका बावजुद पनि स्थलमार्ग हुँदै नेपाली नेताहरू दिल्ली पुगेका हुन्। शाही सरकारका गृहमन्त्री कमल थापाले आन्दोलनरत् सात राजनीतिक दल एवं माओवादीका शीर्ष नेताहरू दिल्ली पुगेकोमा नेपाल तथा भारतीय सीमा सुरक्षाप्रति असन्तुष्टि व्यक्त गरेका छन्।

यता नेपाल नरेश ज्ञानेन्द्र भने कडा सैनिक घेरामा भ्रमणमा र पोखरामा निर्माण गरिएका सवारी शिविर हरूमा काठमाडौँबाट नेपालका चर्चित कलाकारहरू सैनिक हेलिकप्टरमा ओसारेर रसरंगमा व्यस्त भइरहेका छन्। मंगलबार साँझ जोमसोममा रसरंगमा रंगिएका राजा बुधवार पोखरामा त्यस्तै रसरंगमा सामेल भई विहीबार मन्त्रपरिषद् बैठकको अध्यक्षता गर्न काठमाडौँ आई पुनः उक्त कार्यक्रम रहेको छ। राजाको यस व्यवहारलाई रोम दनदनी जलिरहेको बेला राजा निरो बाँसुरी बजाइरहेको बुचर्चित ऐतिहासिक सन्दर्भसँग जोडेर हेर्न थालिएको छ।

यसैबीच अमेरिकाका प्रमुख सहायक विदेशमन्त्री डोनाल्ड क्याम्प नयाँदिल्ली हुँदै नेपालको संक्षिप्त भ्रमणमा काठमाडौँ ओर्लेकै दिन बुधवार पोखरा पुगी नेपाल नरेश ज्ञानेन्द्रसँग डेढघण्टा दर्शनभेट पाई सोही दिन साँझ काठमाडौँ फर्केका छन्। देश अत्यन्त नाजुक मोडमा पुगेको बेला अमेरिकी सरकारका महत्वपूर्ण व्यक्तिको यस भ्रमणलाई नेपालमा गम्भीरतापूर्वक हेरिएको छ।

आन्दोलनरत् सात राजनीतिक दल र माओवादीहरूबीच एक किसिमको सहमति भई निर्णायक आन्दोलन अगाडि बढाउन लागेको यति बेला अमेरिकी सरकारका प्रमुख सहायक विदेशमन्त्रीको यो भ्रमण केही दिन पहिले नेपालस्थित अमेरिकी राजदूत जेम्स एफ. मोरियाटीको बहुचर्चित मन्तव्यको अघिल्लो कडीका रूपमा

हेरिएको छ। माओवादीलाई एकल्याउने नाममा राजदूत मोरियाटीले दलहरूलाई राजासँग सहकार्य गर्न आग्रह गरी सआन्दोलनरत् दलहरू तथा माओवादीबीचको १२ बुँदे समझदारीको विपक्षमा आफूलाई उभ्याएका थिए। राजदूत मोरियाटीको यस देष्टिकोणलाई आन्दोलनरत् सात राजनीतिक दलहरूले सकारात्मक संकेतका रूपमा लिएका थिएनन् भने दरवारिया भारदारहरूले अमेरिका अझै पनि राजाको पक्षमा रहेको व्याख्या गरेका थिए। स्वतन्त्र राजनीतिक विश्लेषकहरूले अमेरिकाको यस दोहोरो चरित्रले नेपालमा लोकतान्त्रिक आन्दोलन कमजोर हुने निष्कर्ष निकाल्दै त्यसो नगर्न अमेरिकालाई आग्रह गरेका थिए भने अमेरिकी लबीका विश्लेषकहरूले भने र राजदूत मोरियाटीले अमेरिकी देष्टिकोणलाई प्रस्तुत गरेको सफाई दिएका थिए।

अमेरिकी राजदूत मोरियाटीकै भनाईमा उहाँको रणनीतिक वक्तव्य आउनु, अमेरिकाका लागि नेपालका प्रिय राजनेता शेर बहादुर देउवाको दल-माओवादी १२ बुँदे सहमतिमा फरक मत आउनु र त्यसको लगत्तै भारतको भ्रमणमा रहेका अमेरिकी राष्ट्रपति जर्ज डब्लु बुसले राजा-दलबीच वार्तालाई नै जोड दिनु अनि अहिले अमेरिकी प्रमुख सहायक विदेशमन्त्रीको भ्रमण हुनु र पोखरामै पुगेर राजाको दर्शनभेट गर्नुलाई कागताली मात्रै भन्न नमिल्ने स्थिति छ। नेपालको राजनीतिमा अत्यन्त प्रभाव पार्ने खालका यी अमेरिकी गतिविधिहरूको प्रभाव छिट्टै देखिने अनुमान नेपालमा गरिँदै छ।

एकाथरि राजनीतिक पर्यवेक्षकहरू अमेरिकाको सल्लाहमा अब राजाले मन्त्रपरिषद्को अध्यक्षता छोडेर कसैलाई चुनावी प्रधानमन्त्री बनाउने र संसदीय चुनावको घोषणा गर्ने अनुमान गराउँदैछन् भने अर्काथरि पर्यवेक्षकहरू सात राजनीतिक दलहरूलाई माओवादी सहकार्यबाट बाहिर राख्न अमेरिकाले भित्री बाटो प्रयोग गरी राजा र दलबीच वार्ता गराउने र कांग्रेसलाई एक बनाई नेकपा (एमाले) सहितका अन्य पार्टीलाई किनारा लगाउने रणनीति अपनाइरहेको बताउँछन्। यही दाउपेचको आधारमा शेरबहादुर देउवा कोलम्बिया युनिभर्सिटीको निम्तो मगाएर अमेरिकी सल्लाहका लागि चैतको दोस्रो साता अमेरिका जाने चाँजो मिलाइरहेको पनि बताउँछन्।

अमेरिकाको पछिल्लो चलखेललाई हेर्दा नेपालको राजनीतिक समस्याको समाधान अब क्रमशः अमेरिकी धुरी तर्फ धकेलिइरहेको तथ्यलाई भने सबैले स्वीकार गरेका छन्। अमेरिका जुनसुकै मूल्यमा पनि सके सात राजनीतिक दल नसकेपनि दुई कांग्रेसलाई फर्काएर राजासँग वार्ता गराउने पक्षमा हात धोएर लागेको देखिन्छ। त्यसका लागि उपयुक्त बाटोको खोजी गरी सेफ ल्याण्डिङ्ग गराउन अमेरिकाका राजा ज्ञानेन्द्रसँग सौदावाजी गरिहेको अनुमान नेपाली राजनीतिका पण्डितहरू गरिरहेका छन्। तर, नेपालको नागरिक

समाज र युरोपियन लबी लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको बाटोमा अडिग साथ लागेको हुँदा दुबै कांग्रेसहरू त्यति सजिलै राजाको कित्तामा फर्कने आत्माघाती निर्णय नगरिनहाल्लान् कि, अधिकांश राजनीतिक विश्लेषकहरू यसरी सोच्ने गर्छन्। तर, कांग्रेसले त्यसरी सोचेन र अमेरिकी सल्लाह अनुसार फेरि पनि राजाको निम्तामा अडियो भने त्यो कांग्रेसका लागि त विनाश हुन्छ नै नेपाल र नेपालीका लागि समेत त्यो दुर्भाग्यपूर्ण निर्णय हुन गई मुलुक थप हिंसाको चपेटामा जाने निश्चित छ।

यसरी अमेरिकी कार्डले नेपाली राजनीतिलाई अस्थिर बनाइरहेकै बेला दिल्लीमा भइरहेको सात दल तथा माओवादी वार्तामा यसपटक शाही कांग्रेस भनेर चिनिने प्रजातांत्रिक कांग्रेसको प्रतिनिधित्व नहुनुलाई पनि अर्थपूर्ण रूपमा हेरिएको छ, त्यसो त नेपालल सद्भावना पार्टी (आनन्दीदेवी), नेपाल मजदूर

किसान पार्टी, वाममोर्चाको समेत वार्तामा सहभागिता रहेको छैन। पछिल्लो अनुमान अनुसार सात दलले माओवादीलाई बन्द तथा नाकावन्दी फिर्ता गरी एकतर्फिरूपमा भए पनि युद्धविराम गर्न आग्रह गर्नेछन् भने माओवादीले सहकार्य गर्दै निर्णायक आन्दोलन गर्न प्रस्ताव गर्नेछ। दुबै पक्ष आ-आफ्नो अडानमा रहेर र केही दिन यता बाक्लो किसिमले भइरहेको अमेरिकी चलखेलको प्रभाव त्यहाँ देखियो भने सात दल र माओवादीबीचको सम्झौता टुट्न पनि सक्छ।

नेपाली राजनीतिका तीन प्रमुख खेलाडीहरू राजा, दल र माओवादीबीच भइरहेको धुवकिरणको खेलमा अमेरिका पनि चौथो खेलाडीका रूपमा प्रवेश गरि सकेको अहिलेको अवस्थामा आउँदो एक महिना नेपाली राजनीतिका लागि अत्यन्तै कष्टपूर्ण दिनहरू सावित हुने निश्चितप्रायः छ।

EVEREST DELI & GROCERY

Come to us for all things Grocery
(including Nepali and Indian items)

56-09 MYRTLE AVE
RIDGWOOD (QUEENS)
NEW YORK-11385
PHONE: 718 497 0477

Contact:
PURNA LAL SHRESTHA

Economy

धान उब्जनी घट्यो, किसानहरुको ओठ-मुख सुक्यो

PHOTOS: ANUSHIL SHRESTHA

Anushil Shrestha

- मृगौलिया ४ का हर्क बहादुर तामाडलाई बिगाहाको ३० मन ठेक्का जग्गा धनीलाई बुझाएर यसपाली भात खानै नपुग्ने भएको छ।
- लखनपुर ४, भापाका होम बहादुर नेपालको अढाई बिगाहा जग्गामा यसपाली १० प्रतिशत पनि धान फलेन, गत वर्ष प्रति बिगाहा ३० मनको दरले धान फले पनि यसपाली उब्जनी दश मन पनि छैन।
- काला बञ्जार, बनिगाम ६, मोरडका बशुलाल चौधरीले अर्काको दुई बिगाहा जग्गा ठेक्का लिएर कमाउँदै आएकोमा यसपाली ठेक्का बुझाउनै मुश्किल पयो।

त यसो त कृषि तथा सहकारी मन्त्रालयले गत पुस मै सार्वजनिक गरेको आँकडा अनुसार आ.व.२०६० ४४.५६ लाख टन) आ.व.२०६१ ४२.८० लाख टन र आ.व.२०६२ ४२.८ लाख टन मात्र धान उब्जनी भएको छ।

मनसुनी वर्षाको न्यूनताले गर्दा यो वर्ष धानको उत्पादन ८१ हजार मेट्रिक टन (१.८८ प्रतिशत) कम भएको छ। हाल प्रचलित बजारमूल्य (प्रति क्विण्टल रु.१०३० मा रु.६३ करोड ४३ हजार मूल्य बराबरको उत्पादन घटेको छ। दुई वर्षअघिको तुलनामा यस वर्षको धान उत्पादन ५.५ प्रतिशतले कम हो।

यो वर्ष समयमै पानी नपरेर खडेरी लाग्नाले धान उब्जनी आधा घटेपछी पूर्वी तराईका किसानहरुको ओठ मुख सुकन थालेको छ। घरमा खानै नपुग्ने

धान उब्जनी भएपछी किसानहरु बजार सम्म धान बेचन पुगेका छैनन्, बिक्री गर्न पुग्याईएको धानको मूल्य पनि गत वर्ष भन्दा ३० प्रतिशतले बढेको छ। मीलहरुले प्रयाप्त धान संकलन गर्न नसकेपछी अब चामलको मूल्य समेत बढ्ने भएको छ।

यसपटक बाँकेलगायतका तराईका केही जिल्ला र पहाडमा धानको उत्पादन केही बढे पनि पूर्वी र मध्य तराई खडेरीको चपेटामा परेका कारण राष्ट्रिय उत्पादन घट्न पुगेको हो। उत्पादन घटेकाले पूर्वी तराईमा मोटा धान गत वर्षभन्दा प्रति क्विण्टल रु.१५० बढी दरमा बिक्री हुन थालेको छ। यता भाउ बढेपछि भारतीय धान पनि भित्रिन शुरु भएको छ। नेपाल चामल, तेल, दाल मिल्स एशोसिएशनका उपाध्यक्ष गंगा विशन राठी विराटनगर-जोगवनी नाकाबाट मात्र भन्सार तिरैर दैनिक १०/१५ ट्रक धान चामल भित्रिँर हेकाले स्थानीय धानको भाउ सोचेजति बढ्न नसकेको बताउँछन्। अहिले भार तको विहार, बङ्गालमा मोटा धान (सोना मन्सुली) भार ५०० देखि ५५० प्रति क्विण्टल रहेको र नेपालमा प्रति क्विण्टल रु.१०३० देखि रु.१०६० रहेकोले पनि भार तबाट धान भित्रिएको उनी बताउँछन्।

धान उत्पादनमा आएको यो गिरावटले किसान देखी, साना ठुला धान व्यापारी, मील संञ्चालकहरु मात्र हैन सर्वसाधारण जनता समेत प्रभावित भएकाछन्। बीस वर्ष देखी मोरडको पथरी बजारमा मील संञ्चालन गर्दै आएका जय भवानी राईस मीलका शिवरतन राठी पहिले भन्दा १० प्रतिशत मात्र धान संकलन भईरहेको बताउँछन्। भन्छन्-“किसानलाई खानै नपुग्ने धान फलेको छ धेरै फलेकाले पनि अझ मूल्य बढेपछी बेचुला भनेर राखेकाछन्।” भापा र मोरडका विभिन्न

क्षेत्रबाट धान संकलन गर्ने राठी यस पटक यहीको उतपादनले नपुग्ने भएकाले ठुलो परिमाणमा चामल, धान भारतबाट आयत हुने बताउँछन्।

भापाको दमक स्थित मेची राईस मील र नुतन राईस मीलका कर्मचारी नारायण भट्टराई यसपाली धान उत्पादनमा आएको कमीले उपोक्तलाई सिधा असर पर्ने बताउँछन्। भन्छन्-“हामी कहाँ उत्पादन हुने चामल ७५ प्रतिशत पहाडी क्षेत्रमा खपत हुने भएकाले पहाडका गरिब जनता भन मारमा पर्नेभएकाछन्।” हिमाल ब्राण्डको चामल उत्पादन गर्दै आएका यी दुई मीलमा यो अवधीमा संकलन हुनुपर्ने हजार टन धानमा आधा पनि संकलन हुन सकेको छैन। मीलमा धानको गुणस्तर हेर्ने प्राविधिक हरिलाल चौधरी आएका धानको पनि गुणस्तर नै नभएको बताउँछन्। भन्छन्-“दश किलो धान निफन्दा २ किलो भुस आउछ त्यसमा आधा कुहिएको, मक्किएको धान अँउकाछन्।” एक क्विण्टलमा २० किलो कम धान मीलमा आईरहेको बताउँदै खेतमा प्रयाप्त पानी नपुगेर धानको गुणस्तर यसपाली घटेको उनी बताउँछन्।

उत्पादन घटेकोले गत वर्षको तुलनामा यस वर्ष धानको मूल्यमा समेत बृद्धि भएको छ। मोरडको पथरीमा र दमक बजारमा कान्छी मन्सुली (आसामी) धानको एक हजार ७० रुपैया र मन्सुली १२ सय ६० रुपैया प्रति क्विण्टल रहेको छ। गत वर्ष कान्छी मन्सुली (आसामी) धानको मूल्य ७ सय देखी ७ सय ५० रुपैया र मन्सुली धानको ८ सय देखी एक हजार ५० सम्म प्रति क्विण्टल रहेको मेची राईस मीलका नारायण भट्टराई बताउँछन्। यही धान विराटनगर, धरान जस्ता सहरहरुमा पुग्दा

प्रति क्विण्टल मुल्यमा २० देखी ५० रुपैया सम्म बढ्ने गरेको छ। विष्णु राईस मील धरानका संञ्चालक जीत बहादुर श्रेष्ठ गत वर्ष ८ सय रुपैया क्विण्टल परेको कान्छी मन्सुली (आसामी) धान अहिले ११ सय पुगिसकेको र ८ सय रुपैया प्रति क्विण्टल परेको मन्सुलीको मूल्य प्रति क्विण्टल भण्डै १३ सय पुग्न लागेको बताउँछन्। भन्छन्-“चामलको मूल्यमा अब निकै बृद्धि हुन्छ। कान्छी चामल प्रति क्विण्टल १६ सय रुपैया र मन्सुली १८ सय रुपैया भई सकेको छ। धानको यही महङ्गी हो भने आउदो वर्षमा कान्छी मन्सुलीको चामल प्रति क्विण्टल दुई हजार सम्म र मन्सुली चामल २५ सय पुग्छ।”

उत्पादन घट्यो, भाउ बढ्यो

मोरड, अमरदह ५, केचनाका कृषक तुलसीराम न्यौपाने धानलाई प्रयाप्त पानी नपुगेका कारण उब्जनी घटेको बताउँछन्। भन्छन्-“असार-साउन देखी नै खडेरी लाग्यो। भदौ दशै छेकमा अलिकती पानी परेकोले मात्र केही मात्र भए पनि धान फल्यो।” गत साल भन्दा क्विण्टलमा दुई तीन सय नै महङ्गी भाउ पाए पनि धान नै नफलेका कारण बेचन नपाएको उनी बताउँछन्। भन्छन्-“पोहोर खान राखेर पनि ८० मन धान बेचेको थिए।” भापाका कोहबाराका किसान बुद्धि प्रसाद रिजालको ५ बिगाहा जग्गाको उब्जनी मध्ये यसपाली बेचनलाई ४५ मन जती मात्र पुग्ने भएको छ। लखनपुर २, मंगलबारेका नवराज खरेलको एक बिगाहा खेतमा गत वर्ष ५० मन धान फलेको थियो यसपाली ३० मन मात्र भएको छ। भन्छन्-“मेरो त धन्न ३० मन भयो छिमेकका अरुको त बिगाहाको २० मन

Economy

मात्र फलेको छ । समयले नै यसपाली किसानहरूलाई ठगेको छ ।”

बनीगाम ५, की गोमा घिमीरेले पोहारे आफ्नो एक बिगाहामा ५५ मन धान फलेपछि १५ मन बिक्री गरेकी थिईन यसपाली उनकोमा ३० मन जती मात्र धान फल्यो । घरको गर्जो टार्न काँटामा २५ किलो धान बेचन आईपुगेकी घिमीरे भन्छिन-“अहिले सबै धान बेच्यो भने पछि चामल के ले किनेर खाने?” एघार वर्ष अघि देखी काँटा सञ्चालन गर्दै आउका लालबाबु यसपाली जस्तो कम उत्पादन कहिल्यै नभएको बताउछिन । ५० जती किसानलाई ४/५ हजारको दरले मल किन्न ऋण समेत दिएका उनी त्यो रूपैया बराबरको पनि धान नआउने हो की भनेर चिन्तीत छिन । भन्छिन-“धानै आउला जस्तो छैन, यसपाली म चाही मज्जाले डुविसके ।” दाहोरो धान खेती गर्दा पनि खेती एक बिगाहा २ कठ्ठा जग्गामा ४६ मन मात्र धान फलेपछि हरैचाका राजेन्द्र खावासले धान खेती छाडेर उखु खेती गर्ने सुर कसेका छिन । भन्छिन-“पोहोर एकै खेतीमा ७७ मन धान पलाएर २२ मन बेचेको थिए यसपाली खानै नपुग्ने भएको छ ।”

धरान १५, बाँझगराका नेत्र लिम्बुले यसपाली मृगौलीया, मोरङमा रहेको आफ्नो दुई बिगाहा जग्गा ठेक्कामा दिए वापतको प्रति बिगाहा ३० मनको दरले ६० मन धान लिए तर उनको जग्गा कमाउने हर्कमान तामाडले खान पुग्ने

धान फले पनि नफले पनि दिनुपर्ने बताए । भने -“मैले पाउने दुई बिगाहाको ६० मन धान लिए, यसपाली धानै फलेन भनेर कहाँ हुन्छ र ।” हर्कमान जस्तो बनीगाँउ ६का बशुलाल चौधरी, नयाँ बजारका रमेश सुवेदी, कोहबारा, भापाका सहवीर नेम्बाङ, अमर दह, मोरङका लेक बहादुर सुब्बा लगायतका धेरैलाई जग्गाधनीलाई ठेक्का तिर्ने धौ धौ परेको छ ।

मेहनतको फल

लखनपुर ४, भापाका होम बहादुर नेपालको अढाई बिगाहा जग्गामा यसपाली १० प्रतिशत पनि धान फलेन, गत वर्ष प्रति बिगाहा ३० मनको दरले धान फले पनि यसपाली उब्जनी दश मन पनि छैन । तर उनकै छिमेकी तेजप्रकाश सापकोटा र उनका छोरा टंक प्रसाद सापकोटा अरुको हेरी आफ्नोमा गत वर्षकै तुलनामा बढी उब्जनी भएकोमा दंगछिन । सापकोटाको तीन बिगाहा खेतमा गतवर्ष ३० मनको दरले धान फलेको थियो यसपाली प्रति बिगाहा ४५ मन धान उब्जनी भउको छ । छोरा टंक प्रसाद (२१) खडेरीको समयमा लगातार पम्प बाट पानी हाल्नुका साथै पैनिमा पानीको जोहो गर्ने देखी युरिया मल हालेर राम्रो रेख देख गरेको बताउछिन । बाबु तेजप्रकाश सापकोटा (६२) आफ्नो खेतमा बढी उब्जनी हुनुमा ठुलो

PHOTO: ANUSHIL SHRESTHA

धान पनि जोहो गर्न पाएनन । स्थलगत रिपोर्टिङका क्रममा राजमार्गबाट भण्डै १५ किमी दक्षिणको हरैचा बजार पुग्दा हर्कमान जग्गाधनी लिम्बुको भागको धान गोरुगाढामा हालेर काँटा तिर लैजादै थिए । भन्छिन-“यसपाली घरमा भात खान पनि पुग्दैन, जग्गाधनीको ठेक्का बुझाउँदै ठिक्क भयो ।” काँटामा धान बेचन ठिक्क परेका नेत्र लिम्बुले आफुले ठेक्का दिएकाले

मेहनत र खर्च समेत परेको बताउछिन । भन्छिन-“टक्टरले तीन चास र गोरुले एक चास जोतियो, गोवर मल हालियो, मकैको ढोड जलाएर माटो मलीलो बनाईयो अनि रोपाई पछि १५ दिन सम्म पम्पबाट पानी लगाईयो । १५ हजार जति त खर्च नै गरियो मेहनत धेरै परे पनि उब्जनी अरुको हेरी दोब्बर नै छ ।”

Bahrain's strong ever-growing economy creates several job opportunities for Nepalis

Nepali workers travel to the Gulf

Kashish Das Shrestha

Remittance from hundreds of thousands of Nepalis working in the Gulf region is one of the key contributors to keeping Nepal's struggling economy afloat.

In the Gulf region, where more than 400,000 Nepalis work daily, a Nepali earns an average of Rs. 1,20,000 per year (\$1,690). Through the years, these workers have become one of the biggest contributors to Nepal's economy. The trend generally shows that most of them use their first year's earning to pay back the loans they take to come and work in the Gulf region. Then, in the second year, they send home their earnings. In 1997, the value of remittances from Gulf countries was estimated at Rs.1.5 billion (approx.\$25 million). According to Non resident Nepalis Gulf Society,

by 2005 the amount had leaped to a staggering average of Rs. 48 Billion per year (approx. \$676 million) in remittances from Nepalis working the Gulf region alone. It is estimated that the total value of remittances from Nepalis working abroad, the Gulf region and other parts of the world, is as high as Rs. 100 billion (approx. \$1.5 billion).

By early 2000s, the profile of Nepalis working in the Gulf had started to grow. Although it remained predominantly basic laborers, young educated Nepalis also found jobs there as qualified professionals.

In this photo feature, we capture several groups of Nepalis traveling to the Gulf for work with representatives of their respective manpower agencies. The age group ranged from adolescents to middle aged men.

Nepalis can be found working in the old city of Manama, Bahrain

PHOTO: KASHISH DAS SHRESTHA

Economy

PHOTOS: KASHISH DAS SHRESTHA

By 6:30 AM, Nepali migrant workers queue up at the Gulf Air counters at Tribhuvan International Airport, Nepal; and later to board the plane.

Nepali migrant workers peak curiously out the windows of the airplane in flight; eager to leave the plane once it's landed.

An advertisement for PartyNepal. It features three photos of social events: 'Shivaratri in Minnesota...', 'Loshar in New York...', and 'DJ contest in Hong Kong...'. Below the photos is the PartyNepal logo, which includes a red silhouette of a person dancing and the text 'PartyNepal there is never a dull moment www.partynepal.com'. At the bottom, it says '...let the good times scroll at www.partynepal.com!'.

Society

Sexual Revolution: Kathmandu's *Metis*

« Continued from page 1

PHOTOS: KASHISH DAS SHRESTHA

Kashish Das Shrestha

from Italian meals to Mexican grills, are closed. But in Tridevimargh the street vendors are busy selling instant noodles, eggs and tea to groups of everyone from lower working class men to bankers who have just come out drunk from dance restaurants to youngsters sporting the latest Hip-Hop fashion wear, all of them looking for a place to eat something quick and cheap at this time of the night.

A woman wearing make up on face, almost Geisha like in quantity but gaudy in style, giggles and teases a taxi driver below the popular upscale hip-coffee house Himalayan Java. Another wearing a short hot pink skirt and an even shorter tank top that boasts her flat abdomen walks by, turning the heads of most men on the street. Not so far away, one dressed in a blue Kurta bargains with a curious middle aged man who seems a bit drunk. It doesn't take too long to realise that the street is crowded with members of Nepal's cross dressing homosexual community- the "metis."

Standing up; the Blue Diamond Society:

It was after Blue Diamond Society was formed in 2001 that metis became more visible on the streets of Kathmandu, particularly after sunset. And news related to this minority group became more visible in the media. Police brutality against members of this community made it to news headline more frequently, and eventually a meeting between police authorities and metis in 2003 led to the Inspector General of Police issuing a letter showing concern at the level of violence against the minority group. Violence against metis at the hands of police officers, however, continued. In 2004, during a legal case regarding homosexual activities in Nepal, it was declared through the Supreme Court that "there is no legal provision to ban or punish homosexual activity," in Nepal.

Dancing on the streets:

In the late 90s through early 2000s, areas like Ratna Park and Kantipath were regular hotspots for prostitution. Metis too had started offering sexual services for a fee. For much of 2003

and 2004, metis hung around in the shadows of the over-head bridge near Rani Pokhari and Woodland hotel in Jamal and quieter alleys of the adjacent neighborhood Jyatha. They entertained clients in Club Dynasty and fooled around with curious and lonely police officers and taxi drivers in the darker corners of the streets. But when a police van rolled by, they ran away uncomfortably in their high heels and tight mini skirts and dresses. During the day, many of them worked in sexual health awareness campaigns through BDS.

Queens of the night:

It has almost been a year now that most of the metis that were out and about in Jamal have moved a few blocks up to Tridevimargh. "The police gave us too much trouble there [Jamal]," says Rani. A regular at this night scene, she is tall by Nepali standards, bold and loud and talks with a slight accent. Her traditionally large gold necklace competes with the foundation make up on her face for attention. "I am actually from Sikkim but i have been dancing in India since I was 14," she adds. "There, all this is very normal you know."

Her friend Gauri [psydonym] is

thinner and more quiet, laughing softly at some of the things Rani says and does. Originally from the eastern region of Sunsari, she has known Rani for many years now.

Within minutes Bimala [psydonym] comes to see what is going on and decides to stay and listen to the conversation. She is much shorter and quiet.

"Everyone needs to have sex," Rani declares. "So we have sex and let others enjoy it too but for a price."

Earlier in the evening a drunk middle aged man had approached Rani and offered to take her to Nagarkot, a near by hill top famous for watching the sunrise. "I'll never go with the likes of you," Rani responded with a foul expression. "Do you even have any money? Okay, give me 5 lakhs and I'll go with you," she had demanded mockingly.

"Hey, you think I don't have money? Here, take, i'll give you 1 lakh right now," the man had said fingering through his wallet and growing aggressive.

"I don't need money from the likes of you, do you know who I am?" Rani had replied aggressively. Gauri had stepped in between to calm them both. She had gently asked the man to leave

Society

while promptly snapping at Rani to simmer down. A younger man had then come rushing towards the scene and said “sir, let’s go,” before ushering the drunk man into a car across the street.

“Oh, this is normal for us,” Rani explains smiling. “Sometimes we get worse, these drunk idiots who don’t know what they’re doing. And the junkies. I just can’t stand them,” she grumbles, restlessly looking around.

A Man’s world:

No body is keeping count, but if anyone had, then the number of men who have had sexual experiences with a meti in the last few years in Kathmandu would amount to a staggering figure by now. “Married, working, fathers, rich, poor, they all come,” Rani explains. “They are not gays you know, but they want to try it,” she continues. “But sometimes they are gays but haven’t told their families or are already married and have become fathers.”

One only has to spend 5 minutes sipping tea by the road here to see how it all goes down. Metis get picked up in everything from luxury sedans and jeeps to motorcycles and taxis by single passengers to groups of men. They also get teased and harassed by men walking on streets or sometimes cocky guys driving by in a car who pretend to want to pick them up. In one part of the dark street lit mostly by headlights of cars and motorbikes, a meti will be bargaining with a client, and another dancing with a man in an alley while a few grumble about something or the other. A bunch of them will just sit by the road and watch people go by while many will tease back guys and flirt with taxi drivers on night shifts.

Rani and her friends later reveal that a vast majority of their clients are police officers and soldiers. “They are the ones who use us the most and they are ones who harass us the most also,” she complains. “But in Thamel, the police haven’t harassed us as much.” Still, when a police van drives by, everyone instinctively gets a bit panicky.

Working class and the job hazard:

“Like you are a journalist, we are this,” Rani says. Like most members of BDS, she and her friends too work to raise awareness about sexual health during the day, but at night they are full time prostitutes. “We need love and we need money, everyone does. But we are also under a lot of risk,” Rani tells us.

On many occasions, metis have been “hired” by fake clients who take them to isolated parts of the city and rob or rape them, or do both. “We don’t usually take groups because its not safe. But if its someone we think is nice, then we take them to our room and show them good hospitality,” Rani explains.

“And we always take the money before we perform any sexual acts. Or else they might leave without giving us money.” Rani and her friends usually charge Rs.1000 [approx. \$ 14 per night] but as Rani says, “if they give us Rs.1500, then we could spend Rs.500 or more in just pampering them with food and drinks. We never ask them to leave, they are welcome to stay the whole night and go to work from our room if they wish to.”

The woman within:

Rani didn’t just wake up one day and thought it would be real pretty to dress up as a woman for the rest of her life. Nor did any of her friends. But all of them did, from a very young age, feel an attraction towards men and eventually realised that they are more comfortable dressing up, walking, talking like women.

Like a teenage girl talking confessing about her first high school boyfriend, the women talk about their lifestyle and how thier parents found out about it. “People in my village didn’t know for a long time, but they do know now,” Gauri tell us with a sense of childish embarrassment because it took such a long time to declare this to her family and friends even though she is a full grown adult. “My parents didn’t know about me till last week but my brother had come to Kathmandu and he found photos of me and took it home and showed my parents,” Bimala declares, laughingly nervously. “So now they know and that’s a relief though.”

Sexual revolution:

At no time in Nepal’s history have men had homosexual experiences in the large scale as they do today, or have in the last three years in Kathmandu. The fact that metis are regularly picked up every night is a clear indication of the fact. Though homosexuality is not new in Nepal the level of openness about it in our society and culture today is unforeseen. Many are disgusted by it, others find it no more different than a circus. Some complain that it shouldn’t be happening in public. And some complain about their “fishing” policy, a policy that basically conspires to lure men into their community. Others think its just plain wrong while the rest are indiffernt. At a time when most fundamental rights of expression have been banned by the government, it is ironic that one about sexuality is growing from a predominantly lower class group. Homosexuality is natural and how one choses to dress up is their personal choice. Because its unmonitored prostitution, generally there would be huge health risk factors

involved. But metis are well aware of sexual health and practice only safe sex. So there really is no “bottom line” on this phenomenon. One has to realise and remember that this is not the final stage of meti or homosexual culture in Nepal and nor is it the first. It is, if anything, an undeclared and a-political social revolution that in its own way seeks equal rights and end to discrimination in a country now struggling to fighting for democracy.

The difference; meti and gay:

Homosexuality has never been so visible in Kathmandu, and its ripples have helped many come out of the closet in other parts of the country as well. But so far, it is the metis who have been the most visible and not the gay men. The difference is simple; all metis are gays, but all gays are not meti. While being a meti means having homosexual orientation and a woman’s appearance, being a gay would only imply to one’s homosexual orientation. Another key difference is that the metis publicly declare they like to “fish,” i.e lure straight men. The gay community is not known for this. While neither are openly accepted by the society, metis seem to be predominantly of lower social and economical class and outside of Kathmandu, they are seen in towns like Butwal and Dharan. The gay men of Kathmandu’s elite and upper class demography refrain from cross dressing, at least in public. Most gay men still marry women out of social pressure, or fail to identify themselves as being gay for a long time because the idea that being gay is normal is never

discussed or is frowned upon when talked about. And because for many in Kathmandu the metis on the streets are their first experience of being in the presence of homosexuals, they might mistake being gay with being a meti. In a society where talking about sexual health is still a taboo even in middle and upper class families in Kathmandu, the idea of discussing the difference between a meti and a gay is, at the very least, distant.

Homosexuality and the pop culture:

So far, homosexuality and the metis in particular have remained nothing more than news items and features in the mainstream Nepali media. There is no denying that these news reports have helped people at least acknowledge of this minority group but unlike neighboring India, the subject has also never been featured or perhaps never even addressed in popular culture. This is probably so because no body quite knows how to present the subject, for example, in a feature film. It was a breakthrough in 2005 when a music video for the rock song “Hidney Manchey Ladcha,” by the band Shadows featured a meti as one of the protagonists. The character lip synched on the chorus line ‘hidney manchey ladcha’ while cornered against a wall. The video was directed by Pooja Gurung and the song was about how those who attempt to walk will not succeed before falling a few times. The song gained popularity and the video received regular airplay on music shows in Nepal’s TV channels.

PHOTO: KASHISH DAS SHRESTHA

Society

PHOTO: ANUSHIL SHRESTHA

विदेशको कमाई स्वदेशमा; बन्दुक पछि व्यावसाय

Anushil Shrestha

दुई वर्ष अघि मात्र ब्रिटिश सेनाबाट रिटायर भएका भापा दमकका टिकाराम पिठाकोटे मगरले तुरुन्तै इराक, ब्रुनाई जान पाउने अवसर त्यागे। उन्नाइस वर्ष विदेशी सेनामा रहेर फर्के पछि अरु साथीहरू जस्तै फेरी विदेश तिरै जान उनलाई मन लागेन। आफ्नै देशमा केही गर्नु पछि भनेर टिकारामले व्यावसाय तर्फ हात हाले। बिगत अठार महिना देखि उनी दमकमा सगरमाथा आयल सेण्टर नामक पेट्रोल पम्प चलाई रहेका छन्।

दमक-१०मा पुर्व पश्चिम राजमार्गमा नै रहेको सगरमाथा आयल सेण्टरमा टिकाराम विहान ५ बजे नै श्रीमती जनीमायाका साथ भेटिन्छन्। विहान उनी आफै तेलको पाईप समाएर सवारी साधनमा तेल भर्छन्। भन्छन्-“श्रीमती विल काट्छिन म तेल भर्छु। मेरा साथीभाईहरू यस्तो काम गरेको देखेर हाँस्छन् तर काम गर्न लाज मान्नु हुँदैन।” दुई छोरा छोरीका बाबु ४० वर्षिय टिकारामले विदेशमा कमाएको ४० लाख जती रुपैया पेट्रोल पम्पमा खर्च गरेका छन्। लामो समय सम्म व्यावसाय टिकोस् र पछि छोरा नाती लाई पनि होस् भनेर आफुले अलग्गै व्यावसाय गरेको उनी बताउँछन्। ब्रिटीश आर्मीमा छुटा टिकाराम लामो समय सम्म

परिवारलाई छाडेर विदेशमा बसेकाले बाकी समय नेपालमै बिताउने सोच बनाएर फेरी विदेशीने विचारै त्यागेको बताउँछन्। भन्छन्-“आउने बित्तिकै व्यावसायमा लागे, इराक, ब्रुनाई जाने अवसर प्रशस्तै छन तर म जादीन, विदेशमा ५० हजार कमाउनु र यहा ५ हजार कमाउनु उर तै हो। यहा कसैको करकाप, दवाव छैन विदेशमा भन्दा म अहिले खुशी छु किनकी म यहा परिवार संग बस्न पाउछु।” आफै खटेर काम गर्ने र तेलमा मिसावट नहुने भएका कारण पनि आफ्नो पम्पको व्यापार बढेको उनले बताए।

टिकाराम मात्र हैन अहिले विदेशमा बन्दुक समाएका धेरै हातहरू स्वदेशमा व्यापार व्यावसाय तर्फ बढेका छन्। भूतपूर्व सैनिकहरू आफ्नो रिटायर जिवन विदेशको कमाई बियर-रक्सी खाएर, मोज गरेर उडाउँछन् भन्ने आम धारणा गलत सावित हुन थालेको छ। अहिले धेरै भूतपूर्व सैनिकहरूले व्यापार व्यावसायमा लगानी गरेर सफल भईरहेको पाईन्छन्। काठमाण्डौ, पोखरा, धरान, बुटवल, दमक, विर्तामोड जस्ता ठाउँका धेरै भूतपूर्व सैनिकहरू व्यापार व्यावसायमा अगाडी छन्। पुर्वाञ्चलका केही भूतपूर्व सैनिकहरूले गरेको व्यापार-व्यावसायले उनीहरू पनि अरु सरह सक्षम छन् भन्ने देखाउँछ। टिकाराम पिठाकोटे मगर जस्ता भर्खर रिटायर भएका भुपु सैनिकहरूमा

आफ्नै देशमा केही गरौ भन्ने भावना जागृत हुन थालेको भर्खर मात्र भएपनि केही भुपुहरूले पहिले देखि नै पुर्वी क्षेत्रमा व्यापार व्यावसायमा हात हालेका छन्।

धरानका भूतपूर्व सैनिकद्वय बौद्धमान लिम्बु र सन्तोष थलडले पनि त्यसै बस्न नहुने रहेछ भनेर गोरखा एल्मुनियम फेब्रिकेट्स खोले पछि दुवै ब्यस्त भएका छन्। घर निर्माण गर्दा चाहिने भ्याल, ढोका र फिनिसिङको काम गर्ने लिम्बु र थलडले अन्य ६ जनालाई रोजगार दिई रहेका छन्। ६ लाख बाट सुरु गरेको उनीहरूको व्यावसायमा अहिले १५ लाख बराबरको मासिक कारोबार हुन्छ। ४२ वर्षिय लिम्बु गोरखा भूतपूर्व सैनिक संघ सुनसरीका उपाध्यक्ष पनि हुन। ब्रिटिश सेनाबाट रिटायर भएपछि बीचमा केही नगरेको तर बेलायत सरकारले गोर्खालीहर माथी गरेको भेदभाव विरुद्धको आन्दोलनमा सरिक हुँदै आएको उनी बताउँछन्। ४३ वर्षिय थलड विदेशमा रहदा अल्मुनियमको भ्याल ढोका देखेको र घरहरूमा यसको प्रयोग भएमा बन जंगल समेत जोगिने ठानेर यस्तो व्यावसाय गरेको बताउँछन्। बौद्धमान भन्छन्-“हाम्रा बाबु बाजे लाहुर जान्थे र हामी पनि गर्यौ तर हाम्रा छोरा नाती सबै लाहुर जादैनन उनीहरूका लागी बाटो देखाउन पनि हामीले व्यावसाय गरेका हौ।”

भूतपूर्व ब्रिटीश सैनिक बुद्धि बहादुर

राई (बीबी) ले १५ वर्ष अघि रिटायर हुना साथ दमक बजारमा व्यापारिक भवन बी.बी कम्प्लेक्स बनाए। हडकड, ब्रुनाई, सिंगापुरमा देखेको सपिड कम्प्लेक्सलाई आफ्नै ठाउँमा समेत स्थापित गराउने उनको व्यापारिक सोच अहिले सफल भएको छ। बजारमै रहेको बीबी कम्प्लेक्समा र होटल, डिपार्टमेण्टल स्टोर, कलर ल्याब, फोटो स्टुडियो, स्टेशनरी, सप्लायर्सका १७ वटा पसल रहेका छन्। ०४५ र ०४८ गरी दुई चरणमा व्यापारिक भवन निर्माण गरेका राईले ५१ लाख रुपैया लगानी गरेका छन्। भन्छन्-“विदेशमा बन्दुक बोकेर पैसा त कमाईयो त्यसलाई कसरी सदुपयोग गर्ने भनेर म सोचिरहन्थे।” ब्रिटिश सेनामा रिटायर हुने बेलामा दिईने एक महिने रि सेटलमेण्ट कोर्सबाट व्यावसाय कसरी गर्ने भनेर सिकेका बीबी राईले होटल व्यावसाय सम्बन्धी तालीम पनि लिएर अहिले उनी सफल व्यावसायीको रूपमा चिनिन्छन्।

गोरखा भूतपूर्व सैनिक संघका पुर्वाञ्चल क्षेत्रिय अध्यक्ष समेत रहेका राई अधिकांश भुपु सैनिकहरू विदेशबाट आउने घर बनाउने, खाने पैसा सकाउने अनि फेरी विदेश तिरै लाग्ने गरेको बताउँछन्। भन्छन्-“त्यतीका पैसाले यही धेरै गर्ने ठाँउ छ तर व्यापार व्यावसायमा हात हाल्न धेरै डराउँछन् कतिलाई आईडिया नै हुँदैन त्यसैले भएका रुपैया सदुपयोग भएका छैनन्।” राईका अनुसार भुपु सैनिकका पैसा सदुपयोग गर्न भापा माईवारी रहेका भुपुहरू मिलेर गोर्खा सोसाईटी कम्पनी बनाएर ८/८ करोडको सपिड कम्प्लेक्स बनाउने योजना सहीत तीन वर्ष अघि तथ्याङ्क संकलन गरि एको थियो। भन्छन्-“एकजना बाट एक देखी पाच लाख सम्म संकलन गर्ने त्यो व्यापारिक योजना त्यसै रह्यो अहिले डेढ करोडको कम्प्लेक्स बनाउने योजनामा जुटेका छौ यसमा १ सय ३१ जना भुपु पुगी सकेका छौ। ५८ वर्षिय राईको होटल र बीबी कम्प्लेक्स बाहेक दमककै किरात डिपार्टमेण्टल स्टोर र इलामको माडमालुड चिया बगानमा पनि लगानी रहेको छ। उनका छोरा दिवशले पनि काठमाण्डौमा कम्प्युटरको बिजनेस सुरु गरेको र छोरी रेनुका भारतमा पढ्दै गरेको उनले बताए। ब्रिटिश सेनामा रहदा क्याप्टेन बीबी राईको अहिले मासीक पेन्सन मात्र ३२ हजार नेपाली रुपैया हुन्छ उनको व्यापारीक आमदानी त्यो भन्दा बढी छ। राई पैसा कमाउन भन्दा पनि समाजमा भुपु सैनिकहरूले पनि अरु सरह व्यापार व्यावसाय गर्न सक्छन् भनेर देखाउन आफु लागी परेको बताउँछन्।

दमक १२ मा बिगत १० वर्ष देखी हिमाली हार्डवेयर खोलेर व्यापार गरिरहेका ६२ वर्षिय रत्न बहादुर थेवे विदेश मै तीन दशक बिताएपछि आफ्नै देशमा केही गरौ भनेर पसल खोलेको बताउँछन्। थेवे ब्रिटिश सेना बाट रिटायर भएपछि पनि उनी १० वर्ष ब्रुनाई गए पनि फर्के पछि देशमै केही गर्न हार्डवेयर पसल खोलेकामे बताउँछन्। पाच लाख लगानी गरेका थेवेको पसलमा अहिले सात

Society

PHOTOS: ANUSHIL SHRESTHA

Retired Gurkha officers invest in business opportunities at home in Eastern Nepal

लाखको पुँजी छ। विदेशमा बन्दुक बोकेर लडाईंमा समेत गएका उनी महिनाको दश हजार पेन्सन आए पनि व्यापार गर्दा छुट्टै आनन्द आउने गरेको बताउँछन्। थुप्रै पछि दमकमा भुपु सैनिक गंगा प्रसाद केरुङले पनि हार्डवेयर पसल चलाई रहेका छन्।

इलामको माङमालुङ चिया बगान लिमीटेडमा दमक, धरान, विर्तामोड, काठमाण्डौं सम्मका भुतपुर्व सैनिकहरूको लगानी रहेको छ। २ सय २१ जना शेयर धनी रहेको सो बगानको चालु पुजी २ करोड ५६ लाख रहेको छ भने अधिकृत पुजी सात करोड रहेको छ। एक जनाले एक लाख देखि तीन लाख सम्म चिया बगानमा लगानी गरेको शेयर धनी मध्येका एक वीवी राई बताउँछन्। त्यस्तै पाँचथरको रविमा रहेको सेञ्चलेड चिया बगानमा समेत भुपुहरूको लगानी रहेको छ। भुपुहरूको लगानी भए पनि यी चिया बगानहरूको सञ्चालन गैर भुपुहरूले गरिरहेका छन्।

साढे ६ सय शेयर धनी रहेको धरानको गोरखा बचत तथा ऋण सहकारीमा ५० प्रतिशत शेयर भुपु सैनिकहरूको छ। धरानका शेर बहादुर लिम्बुले सुनसरीमा हिमालय इटा उद्योग र हर्कबहादुर राईले पवित्रा इटा उद्योग लामो समयदेखि चलाउँदै आएका छन्। भेडेटारमा रहेको होटल भेडेटार गोर्खा भुतपुर्व सैनिक संघ सुनसरीका अध्यक्ष भक्तेश्वर राईको हो। धरानको ड्रिम ल्याण्ड होटल पदम गुरुङले खोलेका हुन्। पूर्ण बहादुर लिम्बुले धरान १४मा पञ्चकन्या रिसोर्ट खोलेका छन्। धरानमा भुपु सैनिक राजेन्द्र कुमार श्रेष्ठ, जय केरुङहरू मिलेर हाम्रो गोरखा बुक डिपो सञ्चालन गरेका छन्। धर्मराज राई विद्यालय चलाउँछन्। मुगाधन राईले हार्डवेयर पसल खोलेका छन्। डीवी लिम्बुको कञ्चन ग्रील उद्योग छ। प्रेम

राईले पुतली लाईनमा प्रेम ग्लास हाउस खोलेका छन्। दिपेन्द्र कुमार राईको गुराँस फर्निचर छ। छत्र राईको धरान १५ मा मनोकामना फर्निचर उद्योग छ भने उनी भवन निर्माणको काम पनि गर्छन्। अर्का भुपु सैनिक राजमान आडम्बे नाम चलेका निर्माण ब्यावसायी हुन्। उनले धरानमा १५ देखि ५० लाख सम्मका दर्जनौं घरहरू निर्माण गरि सकेका छन्। धरानमा रहेका बुढासुब्बा मोटर सिण्डीकेटका प्रमुख कूल बहादुर राई र पुर्वाञ्चल मोटर यातायात प्रालीका निर्देशक रहेका अकल बहादुर मेयाङ्बो पनि भुतपुर्व सैनिक नै हुन्।

धरानको सुन चादीको व्यापारमा पनि भुपु सैनिकहरूको सक्रियता बढेको छ। सुन व्यापारमा शेरमान लिम्बुको नाम अगाडी आउँछ। करौडौंको कारेवार गर्ने शेरमानले केही महिना अघि मात्र अपहृत छोरा छेटाउन अपहरणकारीहरलाई एक करोड नगद फिरोती बुझाएका थिए। शेरमान जस्तै सुन व्यापारमा प्रेम चोडवाड, मेहरमान चोडवाड, चन्द्र खापुङ पनि लगलेका छन्। खापुङले धरानमा मोटर साईकल वर्कसप र रेप्टुरेण्ट समेत सञ्चालन गरिरहेका छन्।

दमकको राष्ट्रिय बहुमुखी सहकारी संस्था तीन सय भुपुहरूको लगानीमामा खुलेको हो। दमकमा सञ्चालनमा रहेका किरात डिपार्टमेण्टल स्टोर र गोर्खा डिपार्टमेण्ट स्टोरमा पनि भुपुहरूकै लगानी छ। दमक १३ मा भुपु सैनिक शुक्रराज राईले खोलेको रेडीयो टिभी पसल उनी विदेशीए पनि श्रीमती कौशिला राईले चलाई रहेका छन्। पल्टनमा सुवेदार मेजर रहेका जयबहादुर राईले पारुहाड शिसा पसल चलाई रहेका छन्। कमलकुमार राईको ब्लक उद्योग छ। लैन बहादुर लिङ्गलेखु रनारायण वनेमले छुट्टा-छुट्टै बोर्डिङ स्कूलहरू चलाई रहेका छन्। विर्तामोडमा भुपु सैनिक जलकुमार गुरुङले

कञ्चनजंगा होटल एण्ड लज सञ्चालन गरिरहेका छन् भने विर्तामोडका भुपुहरूले त्यहा पनि गोर्खा सुपर मार्केट सञ्चालन गरिरहेका छन्।

धरानको गोरखा शहकारीका सञ्चालक समतीका सदस्य तथा गोभुपु सैनिक संघका केन्द्रिय सदस्य गजेन्द्र ईस्वो अहिले व्यापार ब्यावसायमा लाग्नु पर्ने सोच भुपुहरूमा बढेको बताउँछन्। पुर्वाञ्चल क्षेत्रमा भर्खर भुपुहरूमा ब्यावसाय प्रति

लगाव बढेको बताउने इस्वो काठमाण्डौं, पोखराका भुपुहरू अझ अगाडी बढीसकेको बताउँछन्। भन्छन्-“अब भुपुहरूमा पनि विदेशको कमाई देश र समाजमा सदुपयोग गर्ने भावना बढेको छ। पहिल्यै भुपुहरूले उद्योग, ब्यापार, ब्यावसायमा ध्यान दिएका भए १५ देखि १८ वर्ष सम्म विदेशमा बन्दुक बोकेर फेरी इराक र बुनाई तिरै कुद्न पर्ने अवस्था आउने थिएन होला।”

Law

ग्रीनकार्डवाल, एजाइली तथा अन्य विदेशी र पब्लीक चार्ज सम्बन्धि अमेरिकी कानूनी व्यवस्था

« Continued from page 1

Binod Roka Attorney at Law, NY

वा नागरिक हुनु अगाडीसम्म लिए खाएको अवस्थामा पब्लीक चार्जको दोषी ठहरिने र यस वापतमा डिपोर्टेशनको आदेश समेत पाउन सक्ने कानूनी व्यवस्था रहेको छ यस्तो कानूनी व्यवस्थाको कारणले गर्दा विदेशीहरू, जस्तै ग्रीनकार्ड पाइसकेका छैनन्, वा ग्रीनकार्ड पाइसकेका तर माथिको अवस्था पुरा भै नसकेका, अमेरिकी सरकार तथा यस भित्र रहेका राज्य सरकार वा यीका निकायले प्रदान गर्ने सुविधाहरू प्राय लिदैनन् वा लिन डराउँछन्।

केन्द्रीय तथा राज्य सरकारकाद्वारा प्रदान गरिने पब्लीक बेनिफिट लिन डराउनुका कारणहरू के हुन सक्छन् भने विदेशीहरूलाई यस सम्बन्धि कानूनी व्यवस्थाको बारेमा जानकारी छैन। यसै पृष्ठभूमिलाई ध्यानमा राखेर यस लेखमा के कस्ता पब्लीक बेनिफिट लिएको कारणले पब्लीक चार्जको दोषी बन्नु पर्दैन त्यस बारेमा जानकारी दिईएको छ।

हेल्थकियर बेनिफिट, मेडिकेड, चिल्ड्रेन हेल्थकियर इन्स्योरेन्स र प्यारेन्टीयल कियर तथा निशुल्क र सस्ता शूलक तिरेर क्लिनिक तथा अस्पतालमा पाईने स्वास्थ्य परिक्षणको सुविधा लिदा पब्लिक चार्जको दोष लाग्दैन। तर लामो समयसम्म नर्सिङगहोम जस्ता ठाउमा रही सुविधा उपभोग गरेको अवस्थामा भने पब्लिक चार्जको दोष लाग्नसक्छ।

फूडप्रोग्राम, जस्तो कि फूडस्ट्याम्प, महिला तथा केटाकेटीका लागि उपलब्ध गराइने पौष्टिक आहार, स्कूलको खाना र अन्य फूडप्रोग्रामको सहयोग लिएको कारणले पब्लीक चार्ज लाग्दैन।

केन्द्रीय तथा राज्य सरकारकाद्वारा प्रदान गरिने पब्लीक बेनिफिटमा नगद सहयोग भने पब्लीक चार्ज भित्र पर्छ तर सार्वजनिक निवास, केटाकेटीहरूको हेरचाहा, दैवीप्रकोप, शिपमुलक तालीम र अन्य काउन्सीलिंगहरू लिदा भने पब्लीक चार्जको दोष लाग्दैन।

इमिग्रेशनले पब्लीक चार्ज लगाइग्रीनकार्ड नदिनका लागि सामान्यता नगद सहयोग लिएको छ वा छैन भनि हेर्ने गर्दछ जस्तो कि सप्लीमेन्टल सेक्युरिटी आम्दानी, यसयसआइ, छोटो समयका लागि परिवारलाई दिइएको नगद सहयोग, टिएएनएफ, तथा लामो समय सम्म मानसिक तथा शारिरिक बिरामीको कारणले हेल्थकियर संस्थामा भर्ना भै सोको सुविधा पाएको

तर विदेशीका छोराछोरी अथवा परिवारका अन्य सदस्यले नगद वा अन्य कुनै किसिमको सहयोग लिएको भएता पनि पब्लीक चार्ज लाग्दैन यदि यसरी दिएको

सुविधा मात्रै परिवारको जिविकोपार्जनको बाटो हौइन रहेछ भने।

विदेशी जस्तो ग्रीनकार्ड छ उनीहरू पनि पब्लीक चार्ज को दोषी हुनसक्छन् जबसम्म उनीहरू अमेरिकाको नागरिक हुन्नन् वा ४० क्वार्टरसम्म काम गरेका हुन्नन्। तथापि ग्रीनकार्ड पाइसकेका व्यक्तिले पनि निम्नलिखित सुविधा लिएका रहेछन् भने पब्लीक चार्जको आधारमा ग्रीनकार्ड बदर गर्न भने मिल्दैन। जस्तो कि स्वास्थ्य सम्बन्धि प्रोग्राम, नगद, अनगद वा लामो समयसम्म विरामी भै संस्थागत भर्ना भएर स्वास्थ्य लाभको लागि लिएको सुविधा आदि।

यद्यपी यदि ग्रीनकार्डवाला व्यक्ति एकपटकमा ६ महिनाभन्दा बढी समयसम्म अमेरिका बाहिर गै फर्कदाको अवस्थामा भने यी सुविधा लिएको कारणले पब्लीक चार्जको अभियोग लाग्नसक्छ जस्तो कि ग्रीनकार्ड पाएको व्यक्तिले आफू अमेरिका प्रवेश गर्नु भन्दा अगाडी देखि नै लागेको रोगको कारणले गर्दा आफू आएको ५ वर्ष भित्रै सरकारद्वारा प्रदान गरिने नगद सहयोग वा लामो समयको संस्थागत स्वास्थ्य सम्बन्धि सुविधा लिएको पाइएमा पब्लीक चार्ज लगाई डिपोर्टेशन गर्न सकिन्छ तर यस्तो अवस्था अपवादको रूपमा मात्रै प्रयोग हुने गर्दछ।

यस सम्बन्धमा अमेरिकी इमिग्रेशन सम्बन्धी उच्च अदालतले पब्लीक चार्जको व्याख्या यसरी गरेको पाइन्छ जस अनुसार पब्लीक बेनिफिट प्रदान गर्ने राज्यले सुविधा प्रदान गरे वापतको रकम तिर्न अनुरोध गरेको तर नतिरेको हुनुपर्छ त्यसैले सुविधा लिएको कारणले नै पब्लीक चार्ज लाग्दैन यस्तो लागि सामान्यता तीनवटा पूर्वावस्थाको विद्यमानता रहेको हुनुपर्छ। १. सरकारी निकायले सेवाशूलक वा फि तिर्नुपर्छ भनि माग गरेको र उपभोग गर्ने व्यक्तिको तिर्ने दायित्व रहेको होस, २. त्यस्ता व्यक्तिसंग तिमिले यो यति रकम तिर्नुपर्छ भनि माग गरिएको हुनुपर्छ र ३. त्यस्तो व्यक्तिले नतिरेको हुनुपर्छ। यस्तो रकम फिर्तागर्नु पर्ने किसिमको रहेछ भने ५ वर्ष भित्र माग गरिएको हुनुपर्छ।

रिफुजी तथा एजाइलम पाएका व्यक्तिले भने सरकारद्वारा प्रदान गरिने कुनै पनि पब्लीक बेनिफिट लिन सक्छन् र यसरी सुविधा लिएका कारणले ग्रीनकार्ड लिदा कुनै असर पर्दैन।

ग्रीनकार्डवाला र अमेरिकी नागरिकले अमेरिकी सरकारद्वारा प्रदान गरिने पब्लीक बेनिफिट लिएता पनि आफनो नातेदारहरूलाई स्पान्सर गर्न कुनै बाधा पर्दैन। तर स्पान्सर गर्नेले यफिडेभिट सर्पोट पेश गर्नु पर्दछ जस्मा स्पान्सरले आफूसंग स्पान्सर गरिने नातेदारलाई मद्दत गर्न सक्ने प्रयाप्त सम्पति भएको देखाउनु पर्छ जुन अमेरिकी सरकारले प्रत्येक वर्षका लागि तोक्ने १२५ प्रतिशत हदको प्रोभर्टि

गाईडलाईनको रकम हो। यदि स्पान्सर संग तोकिएको हदसम्मको आम्दानी छैन भने कोस्पान्सरको तर्फबाट यफिडेभिट सर्पोट पेश गर्न सक्दछ। माथि उल्लेखित पब्लीक बेनिफिट अर्थात कानून बमोजिम लिन हुने सुविधा लिए खाएको कारणले ग्रीनकार्ड भएका व्यक्तिलाई नागरिक हुन कुनै बाधा पर्दैन।

बिनोद रोका, एल.एल.एम, टयुरो ल कलेज, न्यूयॉर्क, एम.ए., वि.एल., नेपाल, एर्टनी एट ल, एवं अधिवक्ता, विगत २१ वर्षदेखि कानून व्यवसायमा संलग्न हुनुहुन्छ नेपालको सर्वोच्च अदालत, संयुक्त अधिराज्य अमेरिकाको सुप्रीमकोर्ट अफ द स्टेट अफ न्यूयॉर्क तथा सं.रा. अमेरिकाको साउदर्न र नर्दन डिष्ट्रिक्ट कोर्ट समेतबाट कानून व्यवसाय गर्न पाउने अनुमति पाएका रोका हाल न्यूयॉर्क सहरमा इमिग्रेशन एर्टनीको रूपमा चिनिनु हुन्छ सर्वोच्च अदालत बार नेपालका पूर्व सचिव तथा नेपाल बारका केन्द्रीय सदस्य समेत रहिसक्नु भएका रोका नेपाल बारको मुखपत्र न्यायदुत को सम्पादक एवं प्रकाशन समितिको सदस्य

तथा न्यायप्रतीक नामक कानूनी पत्रिकाको सम्पादन एवं प्रकाशन समेतको कार्यमा लामो समयसम्म संलग्न हुनुहुन्थ्यो रोका न्यूयॉर्क स्टेट बार, अमेरिकन बार, सर्वोच्च अदालत बार एशोसियसन नेपाल, तथा नेपाल ल सोसाईटका सदस्य हुनुहुन्छ।

रोका न्यूयॉर्क स्थित नेपाल सेन्टर, न्यूयॉर्कका भाइस प्रेसिडेण्ट, एलाइएन्सका पाष्ट प्रेसिडेण्ट तथा नेपाली समुदायका एक सक्रिय सदस्य हुनुहुन्छ। रोकालाई न्यूयॉर्क सिटीका कम्प्युटर विलियम सि. थमसन, जूनियर ले साउथ एशिया हेरिटेज सेलिव्रेशनको एक विशेष समाहरोहमा जून २६, २००५ मा डिप्टिगर्गुईस अनररीको प्रशंसापत्र वहाको कम्प्युनिट लिडलसिप, मानवाधिकार प्रतिको प्रतिबद्धता एवं साउथ एशीयाको विशिष्ट संस्कृती र सभ्यताको सम्बर्धन, संरक्षण तथा विकाशको लागि गरेको योगदानको कदरस्वरूप प्रदान गर्नुभएको थियो तपाईको कुनै कानूनी समस्या भए निशुल्क कानूनी सल्लाहको लागि हाम्रो ठेगाना वा रोकालाई वहाको फोन २१२ २३६ ३१०१ मा सम्पर्क राख्न सक्नुहुने छ।

Law

Human Rights in Nepal and the Role of International Community

Dinesh Tripathi

Talk programs was organized on "human rights situation in Nepal and role of international community" in Baltimore, USA By International Student Association. Advocate Dinesh Tripathi was invited as a guest speaker to speak on occasion. He delivered his talk on well-attended meeting. He spoke on occasion—There is growing human rights and humanitarian crisis in Nepal. Human rights situation is getting bad to worse. Rule of law is totally non-existent in Nepal. There is total non-compliances of rule International human rights law and international humanitarian law in Nepal. In our brief exercise of parliamentary history of we ratified all the major international human rights instruments but now those norms are fully disrespected and disregarded by state institution. King has left no stone unturned to perpetuate his direct, personal and military backed rule. King made a systematic attack on constitution. He nakedly violated the very spirit and letter of constitution and fully acted against the vision and command of constitution. He declared himself a chairman of the council of minister and assumes or grabs executive power. It is an attack on the very heart and soul of constitution. Systematic attack is also going on against media. Right to protest and dissent is fully denied which is the hallmark of any democratic society. There was a midnight attack in FM radios. In Nepal FM radios are the cheapest and quickest source of information in illiterate and rural society. Large number of journalist is facing harassments and detention from state institution and security force. Recently black ordinance was introduced to curb media freedom, ordinance which supercede the constitution. Although constitution was not formally withdrawn but series of executive order and ordinance were issued to undermine and supercede the constitution. Freedom of assembly is prohibited. Political parties are not allowing to carryout their legitimate activities guaranteed under constitution and international human rights law. Security forces are working with full impunity. They are allowing to arrest and kill people. Nepal is the country of largest number of disappearance. Death, disappearance and torture have become routine life of the country. State agencies are exercising enormous power virtually with no accountability. There is total breakdown of ruke of

law in Nepal. Although Maoist is also not worked as a responsible political force and they have also committed a lot of atrocities and crime against people and violating the international humanitarian law. But they had shown some flexibility and declared ceasefire. It was a positive step from their side and started to recognize changing needs of time. But king and his army did not reciprocate the declaration. The behavior and attitude of the king shows that king want to empower the army rather than people and he does not want negotiated settlement and now it has also become clear that peace is not his real agenda. His real and hidden agenda is only to perpetuate and consolidate his autocratic power base. King is the biggest roadblock for peace and democracy. Now it has become crystal clear that king and democracy cannot go together. There is no meeting ground between king's military roadmap and democratic aspiration of Nepali people.

There is strong need to intensify peoples movement in Nepal. There is no alternative of mass movement. But strong international support is also the need of hour. This is the era of global wave of human rights and democracy. Human rights and democracy is no longer the matter of domestic issue. Under the present and changing notion of international law human rights has no border and it is trans- border and trans- national issue. It is the universal aspiration of people not only privileged or rich and industrialized countries but each country and each people. Nepal's human rights crisis is in urgent label. International community must address it urgently and effectively. Only soft and cosmetic approach is not going to solve the problem. Nepal needs effective international action. Democratic world should cut off all kind of engagement with royal military regime of Nepal. Aid should not be given to the military regime because it has no legitimacy and accountability. So democratic world should work with people and community rather than government. So all the aid should channel through NGO rather than government in Nepal. People are themselves able in Nepal to take care of things. Likewise targeted sanction should be done against Royal military government and it's officials. International criminal court must be allowed to take jurisdiction in Nepal. Since war crime and crime against humanity is taking place in Nepal and national judicial system is fail to address growing culture of impunity in Nepal. In addition to that authority

of national judicial institutions is seriously undermined in Nepal because government in Nepal largely violates order of the court. There must be a zero tolerance for crime against humanity and torture. Torture, killing and rape should not be tolerated and allowed in any circumstances. So in order to end impunity and make the perpetrator accountable for their action international criminal court must be allowed to conduct trial. International civil society should also come forward and also play a positive role to restore human rights, peace and democracy in Nepal. In this era of global civil society reach and influence of civil society is enourmous. International media can also play a positive role. But there is very little media attention is shown toward

Nepal. As an individual everybody in this room can also make a difference you can write a letter to your senator and congressman and urge them to speak strongly about Nepal. Since US is one of the oldest democracy in the world so I hope your representative would be bound to listen you and they respond and respect your feeling. Likewise you can also write a letter to the editor in the local media and you can draw the attention.

President of International Student Association Mary Poulin introduce the guest speaker and express full support and solidarity for democratic and human rights struggle of Nepal. Vice president of organization Olena Vashchenko presented a slide show about Nepal on the occasion.

"TALK LOVELY AROUND THE WORLD"
 "THE TALLEST HIMALAYA, LOVED AROUND THE WORLD"
 "THE GLOBAL PHONE CARDS, TALKED
 AROUND THE WORLD"
 WITH THE BEST AND CHEAPEST
 CALLING CARDS

SHANKAR UPADHYAY 1-718-446-1988 SANDHYA PARAJULI
 President and CEO Marketing Director

EVEREST CALLING (GLOBAL CARDS) INC.
 72-10 41ST AVENUE # 1J, FLUSHING, NY- 11377

FOR OUR SERVICES CALL OR VISIT ANY LOCATION STATED BELOW.

EVEREST DELI & GROCER
 56-09 MYRTLE AVENUE,
 RIDGEWOOD, NY-11385
 TEL: 1 718 497 0477

LITTLE MART
 1116 W BEVERLEY STREET,
 STAUNTON, VA- 24401
 TEL: 1 540 886 4397

KTM COMMUNICATION INC.
 45-01B 47TH AVENUE,
 SUNNYSIDE, NY- 11377
 TEL: 1 718 472 0536

DAWA SHERPA (NEW VIDEO MAX)
 73-17 BROADWAY,
 JACKSON HEIGHTS, NY-11372
 TEL: 1 718 205 4633

SHUKRA & SAMAJ SHRESTHA
 5 JEFFERSON ROAD, UNIT# 5-3
 BRANFORD, CT-06405
 TEL: 1 203 481 7113

STADIUM VARIETY & DELI
 I-90 NORTH HARVARD STREET,
 ALLSTON, MA- 02134
 TEL: 1 617 787 3512

RAKESH KARNA
 4002 SPURGEON DRIVE,
 MONROE, LA- 71203
 TEL: 1 318 345 4390

ROSHAN/PARWATI
 1 718 396 4336

BASHUNDHARA MINI SUPER MARKET
 40-04, Corner of 73RD STREET and Roosevelt Avenue,
 JACKSON HEIGHTS, NY-11377
 TEL: 1 718 672 9690

Entertainment

व्याक लेडीसँग आइ लीको मधुमास; क्यासलाई व्याक लेडी, म्युनिख हेरेको हैरै

Dr. Pradeep Bhattarai

चलचित्र क्षेत्रको सर्वाधिक सुन्दर रात हिजो विहान वेभेली हिल्सस्थित साइन अडिटोरियममा भेटिएको थियो । अमेरिकामा मार्च ५ को रात पर्दा यहाँ मार्च ६को विहान भरिसकेको बेला व्याक लेडीसँग डेटिङ गर्न चाहने संसारभरी बाट चुनिएका १२० चलचित्रकर्मीहरूमध्ये मात्र २४लाई त्यो सौभाग्य प्राप्त हुन्थ्यो । एउटै विधाका लागि धेरै छानिएका भए त्यसले केही संख्या बढाउँथ्यो । व्याक लेडीसँग वर्षमा एकपटक डेटिङ गर्नका लागि मार्च ५ को निम्तो पाएका सेलिब्रिटीहरू सधैंभै यसपटक पनि आ-आफ्नो भाग्य अज्माउन रेडकार्पेटभरी छरिएका थिए । दैनिक पाँचघण्टे लोड सेडिङले अभागी नबनाएको क्षेत्रमा बसोबास गर्ने थोरै नेपालीहरूले काँचको पर्दामा ती रोमाञ्चक दृश्यहरू हेरे ।

अस्कर अवार्ड पाउँदा पनि चर्चा, नपाउँदा पनि चर्चा- यही नै यसको खास विशेषता हो । यसपटक बितेका वर्षहरूमा जस्तो एउटै चलचित्रको पक्षमा धेरै संख्यामा अस्कर नामांकन परेको थिएन । प्रतिस्पर्धीहरूबीच ४ देखि ८ सम्मको संख्यामा मात्र नामाङ्कन थियो । यसले प्रतिस्पर्धालाई साँघुरो र छरिएको सँगसँगै बनाएको थियो । फलतः एउटै चलचित्रको पक्षमा सोरिएर धेरै अवार्डहरू जाने सम्भावना कमै थियो । अनुमान जस्तै भयो यसपटक, सात लोकप्रिय अवार्डमध्ये पटकथा (ओरिजिनल) मात्र दोहोऱ्याएर क्यास सर्वोत्कृष्ट चलचित्र बन्थ्यो भने पटकथा (एडप्टेड) दोहोऱ्याएर आइ ली सर्वोत्कृष्ट निर्देशक बने । सर्वोत्कृष्टताका लागि यो साह्रै कमजोर आधार हो । अभिनयतिरका चार लोकप्रिय अवार्ड पनि कुनै चलचित्रले दोहोऱ्याउन पाएनन् । क्यापेटका लागि फिलिप एस. होफम्यानले अभिनेताको व्याक लेडी चुमे भने वाक द लाइनकी अभिनेत्री रिज विथरस्पुनलाई त्यो सौभाग्य प्राप्त भयो । त्यसैगरी सह-अभिनेताको अस्कर सिरि यानाका जर्ज क्लुनी र सह-अभिनेत्रीको अस्कर दी कन्स्थान्ट गार्डेनरकी रचेल विस्जलाई । धेरैलाई यसपटक लाग्दो पनि हो, नसोचेका हातहरूमा व्याक लेडी, हुन पनि त्यस्तै भयो । ठूलो बजेटको स्पिलवर्गको म्युनिख जो अस्कर दौडमा सबैभन्दा प्रिय थियो ६ संख्यामा नामाङ्कित हुँदाहुँदै पनि पूरै बढारियो । स्पिलवर्गको लागि भाग्यमानी ठानिने अस्करमा यो आफैमा अपत्यारिलो सत्य थियो ।

अस्कर भर्खरै सकिएको र सीमित सूचनाका आधारमा गफबाहेक धेरै लेख्न सकिदैन यतिबेला । अरु भन्दा पनि प्रारम्भिक चरणमै हामीले लेख्न सकिने र लेख्नेपर्ने कुरा भनेको चिनिया मूलका निर्देशक आइ लीको हातमा पहिलोपटक व्याक लेडी पर्नु हो । ब्रोक्व्याक चलचित्रका लागि नामाङ्कनमा परेका उनलाई फेरि

एकपटक लंगडो सफलता हात लाग्यो । सन् २००२ मा उनका चलचित्र क्विचिङ टाइगर हिडेन ड्रगन सर्वाधिक अवार्डका साथ पर्दा सर्वोत्कृष्ट चलचित्र बन्थ्यो तर उनको हातमा सर्वोत्कृष्ट निर्देशकको अस्कर परेन । यसपटक सङ्गीत र एडप्टेड पटकथाका सहायताले उनको हातमा अस्कर आयो तर चलचित्र सर्वोत्कृष्ट ठहरिएन । आइ ली लाई यसपटक सन् २००२ को जस्तो पूरै अभाग्य आइनपरे पनि उनी सर्वथा भाग्यमानी पनि बन्न सकेनन् । जे होस्, आइ ली ले ७८ वर्षको अस्कर इतिहासमा एसियाकै लागि पहिलोपटक व्याक लेडी जिते । यसले एकातिर उनको सम्मान भयो भने सँगसँगै एसियाली चलचित्रको बजारको सम्भावनालाई पनि हवातै बढाइ दियो । यसका लागि हामी पनि आइ ली प्रति गौरवान्वित हुनैपर्छ ।

अस्कर र व्याक लेडी सिनेमाको संसारमा सदैव चर्चाको शिखरमा हुन्छन् । सामान्यतः हरेक वर्ष मार्च ५ पहिलाको ६ महिना अस्करमा सहभागी चलचित्र र सम्भावित प्रतिस्पर्धी चलचित्रकर्मीहरूले पाउँने प्रक्षेपण र प्रवर्द्धनमै बित्छ भने त्यसपछिको ६ महिना विजेताहरूको चर्चा/परिचर्चाले खाइदिन्छ । मूलतः अमेरिकी चलचित्रको प्रवर्द्धन गर्ने सबैभन्दा ठूलो बजार मानिएको अस्कर अब विश्व चलचित्रकै नपुगी नहुने बजार सबैभन्दा ठूलो प्राप्ती हुन पुगेको छ ।

सन् १९८८ मा क्याराभानमार्फत् अस्कर छिरेको नेपाली चलचित्र पहिलोपटक नै विदेशी चलचित्र समुहमा नामाङ्कित भएर एउटा गतिलो सम्भावनाको ढोका खोल्न सफल भएको थियो । त्यसपछि पठाइएका मुकुण्डो र मुनामदन दोस्रो चरणमा पुगे र सम्भावनाको खोजी जारी राखे पनि त्यसपछि भने हामीले त्यतातिरको बाटै बिस्तै भने पनि हुन्छ । यस वर्ष बसाई पठाउने भन्दाभन्दै गलत मान्छेहरूको कोपभाजनको शिकार बनेर त्यसले त्यतातिरको यात्राका लागि पाइतोसम्म सार्न पाएन ।

७८औं अस्कर सकियो । सुगुरलाई जून भने अर्कै कुरा होइन भने हामी जो नेपाली चलचित्रको कुरा गर्छौं, यतिबेला हामीले पनि योजना बनाउनु पर्‍यो, ७८औं अस्करमा हामीले कुन चलचित्र पठाउने भनेर । तर, ब्याक्रप्सी भएको नेपाली चलचित्र त्यतातिर सोच्ला भनेर आशा गर्नु बेकार छ । क्याराभानमार्फत् नेपाललाई अस्कर पुऱ्याउने एरिक भ्यालीलाई बिर्सेर हरे राम हरे कृष्ण यहाँ सुटिङ गरिदिए बापत् देवानन्दहरूलाई सर्वोच्च सम्मान बाँड्ने जात्रामा रमाउँदैमा फुर्सद नहुने हाम्रा अगुवाहरूबाट आशा पनि के गर्ने? तर, एउटा पुस्ता अभिसप्त हुनसक्ला, अर्को पुस्ताले वागडोर सम्हाल्छ, आशा गरौं कोही त आउला नेपाली नागरिकता भएको एरिक भ्याली यहाँ । संजोग भनौ, पैसा जसका भए पनि मेरो मित्र नारयण पुरी यतिबेलै अल्पविरामको यात्रामा

निस्केको छ । उज्यालोका लागि पूर्ण विराम लागेका राधाकृष्णहरूबाट उज्यालो बाड्ने लोभ छोडेर अगाडि बढ अल्पविराम

७८औं अस्करमा पुग्न पनि सक्छ । हामीले अझै आशा मारेका छैनौं नारायण ?

For the best party-
choose the best sound system!

Remember us for Wedding parties, Birthday celebrations and parties for all occasions in Maryland, Virginia and Washington

DJ/PA System
DJ DINESH GURUNG
Tel: 410 428 8123

We also have Nepali, Hindi and English songs/ music and much more!

LIC. #1108503 / 1108505

중양중합건설 (주)
MYONG J. KIM

JOONG ANG CONSTRUCTION INC.
136-89 Roosevelt Ave., Flushing, N.Y. 11354
Tel : (718) 762-4001
Fax : (718) 762-5289
C.P. : (646) 456-0581

Plumbing, Electric
New Building
Store Fix
House Remodeling
Renovate Building

NEW YORK LIFE

For men and women who seek dependable and affordable life insurance, I am a trained professional with a prestigious, Fortune 100 company. Contact me for a free assessment of your financial status.

Sonam (Tenzin) Lama
Agent
New York Life Insurance Company
1983, Marcus Ave Suite-210
Lake Success, NY 11042
Off: (516) 327 5813, Cell: (917) 526 8270

The Company You Keep®

MOHAN B. THAPA
Licensed Salesperson

Perry Hall Office
8712 Belair Road
Baltimore, MD 21236
Office: 410-529-1900 • Fax: 410-529-5954
Cell: 410-493-3848
Mohan.Thapa@LNF.com

LONG & FOSTER
REAL ESTATE, INC.
longandfooster.com

Entertainment

Robin and the New Revolution performs with 1974 AD in Dharan

2006: Ready to rock?

Kashish Das Shrestha

After an overwhelming series of pop, remix and rap hits during the last 3 years, 2006 looks promising for the reemergence of rock music in Nepal.

The race for the catchiest song, the sleekest music video packaging and the hippest hip-hopper has been just mad during the last three years of Nepali pop music. Sure, that era did help some fine young talents of various genres emerge. And some rock bands and songs gained prominence too. However, one can't help but find it a bit surreal (and very disappointing) when the most popular song in the country is a hashed up mediocre remix track, one of the biggest bands of the last two years is a boy groups that fits the image but apart from two singles, they remain far from having a well produced music in their only full length album catalog, and the most popular rap artist tends to rapidly whisper words in most songs rather than boldly rap them.

So perhaps this news couldn't have come at a better time; a series of established as well as emerging, re-enssembled as well as long forgotten rock bands will be releasing their albums this year.

Nepal's rock giants Robin And The New Revolution and 1974AD are already busy working on their upcoming albums, both due out before the summer. "This is going to be something very different because it has been done

differently, all the members have put it something in each song, the moods are different" Nirakar, 74AD's bassist, told us. "Its going to be a fun album to listen to, the lyrics and the music is just all over the place. It certainly has been fun making it." Fans did get a taste of the new album at this year's Hits FM Music Awards held in February where 74AD performed one of their new singles.

Robin, previously with Robin N Looza, is also working on a new album with The New Revolution. Their first album, Keta/Keti, as Robin and The New Revolution was released in 2004 and did well on the charts as well as sales. This will be his second full length album with the New Revolution. "You can't not talk about the situation of the country," Robin told us while talking about some of the songs in the upcoming album. "One of the singles is all about the violence of the last few years that has left more than 12,000 Nepalis dead."

Robin has a reputation for casually, but consciously, touching politics during live shows as well as in his song-writing.

Along with 74AD and Robin, several other rock bands are also reportedly working on new albums or have recently released one. Nepathya's latest, "Ghatana," featuring a 20-something-minutes long song is also one of the more interesting rock albums to come out in a long time and is downright socio-political. Exit, who already won an award for Best Song in Foreign Language at 2005's Hits FM Music Awards, are also said to be nearing the completion of their highly anticipated debut album. Lochan Rizal

and Looza are also working on an album and the band hopes to have to ready sometime this year. The sound should be interesting as Lochan is an Ethnomusicology student with a rock edge and Looza has its roots in blues-rock, though they were fusing it with some electronica in 2004/5. The Swarg Project, an alternative rock duo, will be releasing their debut album "Silanyas" while the band Catch 22 (yes, they're still around) will be making a come back with a full length album titled Plan B sometime this year. And this list is just preliminary, more bands are expected to be riding the "new album" bandwagon this year.

At the same time the underground hard rock/ metal scene, largely driven by the portal ktmrocks.com, has been staggering along for a couple of years now, creating small uproars in the city

at steady intervals with their concerts that draws an average of 300 people per show. But it is with a heavy heart we announce to you the punk scene that was once thriving (well, in its own niche way) is now hanging on its last breath with only a band or two still keeping at it. Its last big scream came from Inside 2 Stoopid Traingles. They released a full length album titled "Insert Album Title Here" in 2005 and one of its singles, "Jackie Chan," managed to steal a nomination at this year's Hits FM Music Awards for the Best Song In Foreign Language.

Its also not just the rock acts putting out this year. A trend of pop artists using rock musicians to produce/ arrange their songs is fast picking up in the industry. This, inevitably, gives the pop artists an edgier sound with a lot of rock music elements. 2004's pop sensation Sudip Giri's latest album "Frenz" is a fine example where guitar prodigies Hari (Nepathya) and Iman Shah (Exit) have helped out with the sound. 1974AD's lead guitarist Manoj K.C has also been keeping busy arranging music for many emerging as well as established pop singers. He was responsible for all the music on pop singer Sabin Rai's latest album Sataha-2 (2005), of which the punchy rock track Timro Saath was the first single and video.

The arrival of rock albums also means concerts to support them, then possible at least. Political unrest in the country has made it difficult to plan major concerts and tours in Nepal for several years now, unless it coincides with traditional holidays. In any case, concerts aside, 2006 might just bring the change that thousands of music enthusiasts been aching for in Nepal's mainstream music scene. And from the looks of it the change will be heavy, like a rock.

Looza: with Lochan Rijal, center, in Pokhara for a performance

बूढासुब्बा गोल्डकप फुटबल प्रतियोगिता

पूर्वाञ्चलकै सर्वाधिक चर्चित एवं प्रतिष्ठित फुटबल प्रतियोगिता- बूढासुब्बा गोल्डकप, हरेक वर्ष यसैवेला धरानमा आयोजना हुनेगर्छ। खुल्ला दिल भएका र सदैव हाँसिरहनुपर्ने धरानेहरूको प्रिय खेल फुटबलको आफ्नै आगनमा हुने अन्तर्राष्ट्रिय आयोजना उनीहरूका लागि चाड भएर आउने गर्छ।

यस वर्षको बूढासुब्बा फुटबल प्रतियोगिता एक आकर्षक समारोहबीच गत फागुन १६ गते शुभारम्भ भयो। यस वर्ष नेपालमा आयोजित दुई भिन्नाभिन्नै प्रतिभा चयन (ट्यालेन्ट हन्ट) प्रतियोगिताबाट छानिएका धराने प्रतिभाद्वय नेपाली तारा दिपक लिम्बु र नेपाल स्टार विष्णु चेम्जोङ्ग कार्यक्रमका मुख्य आकर्षण थिए। प्रमुख अतिथिका रूपमा आमन्त्रित धराने प्रतिभाहरूले भाषण होइन, गीत गाएर कार्यक्रमलाई रोचक बनाइ दिए।

फागुन २७ गतेसम्म सञ्चालन हुने यो प्रतियोगिता यो समाचार सार्वजनिक भइरहदा सेमिफाइनल चरणमा पुगिसकेको हुने छ। गोल्डकप मानिएको यस प्रतियोगिता फागुन २७ गते सम्म सञ्चालन हुनेछ। फुटबल उद्घाटन समारोहका प्रमुख अतिथि वनेका धराने प्रतिभाद्वय दिपक लिम्बु नेपाली तारा र नेपाल स्टार विष्णु चेम्जोङ्गले कार्यक्रम उद्घाटनपश्चात मन्तव्य राख्ने समयमा गीत पस्केर कार्यक्रम मनोरञ्जनात्मक बनाए।

नेपाली तारा दिपकले निकट भविष्यमै सार्वजनिक हुन लागेको एलवम 'नेपाल तारा'को गीत 'हजार तारा आकाशमा' गाएर दिपकले रंगशालामा वरिपरि प्यार फिटका दर्शकलाई स्वर माधुर्य छरे भने नेपाल स्टार विष्णु चेम्जोङ्गले आनी छोइङ्ग डोल्माको चर्चित गीत 'फुलको

आँखामा.....' गाएर सबैलाई लड्डु पारिन् र लगत्तै दुवैले एकैपटक संगै लाहुरे दाईको रेलिमाई, रेलिमाई गाएर उपस्थित फुटबल दर्शकलाई नचाउन पनि भ्याए।

फुटबल कार्यक्रमलाई भिन्नै ढंगले उद्घाटन गर्ने योजना अनुरूप दुवै प्रतिभा (धराने)लाई आमन्त्रण गरेको धरान फुटबल क्लबका अध्यक्ष किशोर राईले बताउनु भयो। कार्यक्रममा दुवैलाई आयोजकले दोसल्ला र पगरी गुथाई नगदसहित कदर पत्रले सम्मानित गरेको थियो।

बूढासुब्बा गोल्डकपको शीर्षक गीत "आउ हामी हेर्न जाऔं गोल्डकप, यसले ल्याउछ, जाँगर, उमङ्ग" पप शैलीको गीत "द अर्थ" व्याण्डका गायक शिव लामिछानेले पस्केर आयोजकको सांगीतिक योजना पूरा गरी दिए। कार्यक्रमको शुरुमा डिपोट स्कूल धरानका छात्रा र बालबालिकाले विभिन्न जातीय पहिरनका भेषभूषामा नृत्य प्रस्तुत गरे।

Round up:

Winners of the televised singing contests Nepali Tara and Nepal Star open the tournament with a performance. Organising team Dharan Football Club defeats Morang-11 in the opening game. Final score: 1-0

Indian Eastern Railway Kolkata defeated Dharan Academy U17 after the Academy's Hem Gurung shot a suicide goal. Final score: 1-0

Jawalakhe Youth Club defeats Sahara Club Pokhara and proceeds to the quarter finals. Dipesh Thapa scored the goal for the Youth Club. Final score: 1-0

Sunil Subedi of Jhapa wins a Man of the Match award

ANFA U17 team defeats Namche Club in the 4th game. Bharat Khawash scored two goals for the ANFA team. Final score: 2-0

In the first games of the quarter finals, Night Chess Club defeated Eastern Railway. Chess Club's Bikash Subba and Sunil Subedi scored a goal each. Final score: 2-0

In what will probably be the

tournament's highest scoring game, Dharan Football Club proceeded to the semi finals after brutally defeating the Tharmal Sporting Club. Dharan's Captain Milan Shrestha scored 4 goals while his team mate Shekhar Limbu scored 2 and Sagar Ghimire and Rishi Rai both scored a goal each. Final score: 8-0.

Horoscope

Khagreshwor Prasad Upadhyay Astrologer

मेष: कामकाजप्रतिको उदासिनतामा कमी आउने छ। शत्रुवत् व्यवहार मित्रवत् व्यवहारमा परिणत हुने छ। यात्राको योग छ। कार्यक्षेत्रमा सामान्य अवरोध उत्पन्न नहोला भन्न सकिन्छ। राज्यपक्षबाट कष्टको योग छ। तर मित्रजन एवं परिवारबाट पाइने साथले मनोबल उच्च हुने छ।

वृष: निर्णय गर्ने क्षमतामा हास आउदा विलखबन्दमा पर्ने सम्भावना छ। प्रयासअनुसार सफलता प्राप्त नहुँदा मनमा खिन्नता बढेला। अनावश्यक विवादले गर्दा मानसिक क्लेश बढी अपयश प्राप्त होला। आफूले विश्वास गरेको मान्छे तथा साथीभाईबाट धोका पाउन सकिन्छ।

मिथुन: सुखद् समाचारसहित सन्देश प्राप्तिको योग छ। विरोधीसँगको संघर्षमा विजयश्री प्राप्त होला। राजनीतिक तथा सामाजिक सक्रियता बढ्ने छ। लेनदनसम्बन्धी कारोबारमा अप्रत्याशिसत

लाभ प्राप्त होला। स्वास्थ्यमा केही समस्या आए पनि चिन्ता गर्नु पर्दैन।

कर्कट: विपरीतलिंगीबाट अनपेक्षित सुख तथा सहयोग पाइने छ। जोस-जाँगर एवं पराक्रम बढ्ने र नयाँ काम मिल्ने सम्भावना छ। विद्यार्थी तथा कर्मचारीवर्गलाई समयले साथ दिने छ। घरायसी समस्या आए पनि समाधान हुने छ। व्यापारिक लगानीबाट लाभ प्राप्त होला।

सिंह: मनमा गलत विचार प्रवेश गनलि धन तथा समयको बर्बादी होला। कार्य-व्यवसायमा अवरोध आउदा मनमा खिन्नता बढ्ने छ। साथीभाइको संगतबाट अस्वस्थ चाहना नबढेला भन्न सकिन्छ। बृद्धि-विवेकमा समेत प्रश्नचिन्ह लाने सम्भावना देखिन्छ।

कन्या: आत्मीयजनबाट हुने अकल्पनीय व्यवहारले कष्ट पाइएला। स्वास्थ्यमा केही अनपेक्षित प्रतिकूलताहरू आउँनेछन्। जति मेहेनत गरेपनि वाञ्छित सफलता पाउँन गाह्रो पर्ला। कार्य-व्यवसायमा बहदो

अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा र प्रतिकूल वातावरणका कारण मानसिक तनावसमेत बढ्ने छ।

तुला: भाग्यले साथ दिदा सकारात्मक परिणाम आउने छ। व्यापार तथा स्वतन्त्र व्यवसायबाट पर्याप्त आमदानी हुने योग छ। शुभकार्यमा केही मात्रामा खर्च भए पनि आमदानीले धान्ने छ। जीवनशैलीमा सकारात्मक परिणाम आउनुका साथै सामाजिक प्रतिष्ठा प्राप्त होला।

वृश्चिक: वैचारिक द्वन्द्व बढ्नाले ध्यान-एकाग्रता भंग हुने योग छ। आमदानीको तुलनामा खर्च धेरै भइदिनाले आर्थिक पक्षमा केही सिथिलता देखिने छ। आफन्तहरूसँग मनमुटाव उत्पन्न नहोला भन्न सकिन्छ। कामकाजप्रति अनपेक्षित उदासिनता पनि बढ्ने छ।

धनु: महत्वपूर्ण उपहार या एकमुष्ट रकम प्राप्त हुने योग छ। अप्रत्यासित यात्राको सम्भावना पनि बढ्दो छ। आफन्तजनहरूबाट सहयोगको आश्वासन प्राप्त हुने छ। नयाँ कामको प्रस्ताव नआउला भन्न सकिन्छ। प्रेमसंगतबाट मन

प्रफुलित एवं रोमाञ्चित हुने छ।

मकर: शारीरिक तथा मानसिक क्षमतामा हास आउने योग छ। स्वास्थ्योपचारमा खर्च हुने र पारिवारिक दायित्व बढ्ने छ। घरायसी समस्या पनि बढ्न सक्ने छ। मनमा क्रोध एवं अहंकारजन्य विकार बढ्नाले काममा एकाग्रताको कमी होला।

कुम्भ: विशिष्ट पाहुनाको आगमनले परिवारमा हर्षोल्लास बढ्ने छ। हरेकखाले व्यवसायमा सफलता र पर्याप्त आमदानी हुने छ। प्रेम प्रसंगले नयाँ मोड लेला। बन्धुबान्धव तथा इष्टमित्रबाट रचनात्मक सहयोग पाइएला। नयाँ जिम्मेवारीका साथ विदेश भ्रमण गर्न पाइएला।

मीन: साहित्य-संगीत-कला आदि क्षेत्रमा सक्रियता बढ्ने तथा सामाजिक प्रतिष्ठा प्राप्त हुने सम्भावना नकार्न सकिन्छ। पद प्राप्त हुने योग छ। आर्थिक समस्याको समाधान हुने एवं व्यवसायमा उत्पन्न अवरोध समाप्त हुने छ। प्रभावशाली व्यक्तित्वको विकास हुने छ।

ASIAN FUSION CUISINE

Tangra Masala is pleased to announce
the new branch **TANGRA**

And now,
along with your favorite
Asian Fusion Cuisine
we also offer a
PARTY HALL
and **CATERING SERVICES!**

39- 23 QUEENS BLVD
SUNNY SIDE, NY 11104

718. 786. 8181
718. 786. 8008

T A J M A H A L

FINE INDIAN CUISINE SINCE 1965

Now under new management!

BUFFET LUNCH: Mon- Sun: 11:30 am - 2:30 pm
HAPPY HOUR: Mon- Sun: 2:30 pm - 6:30 pm
DINNER: Mon- Sun: 5:30 pm- 10:30 pm

Catering Available For Corporate and Private Parties

Contact:
Kanchan S. Sedhai
Kabindra S. Sedhai

1327 Connecticut Ave. N.W.
Washington, DC 20036
202-659-1544 Fax:202-659-1545

Himali Enterprises

Internet Cafe, Money Transfer, Video Conversion,
Tibetan Nepalese Audio Video, Printing
Service, Fax, Calling Card & Goods
from Nepal & Tibet

72- 26 Broadway 3rd Fl.
Jackson Heights, NY 11372

(718) 426- 7148

Mustang Employment Agency

Restaurant, del- grocery,
Factory, Supermarket, Variety Store,
Bakery, Housekeeper, Laundromatic & Dry Cleaner,
Nail Salons, Warehouse, Construction and many more!

72- 26 Broadway 3rd Fl.
Jackson Heights, NY 11372

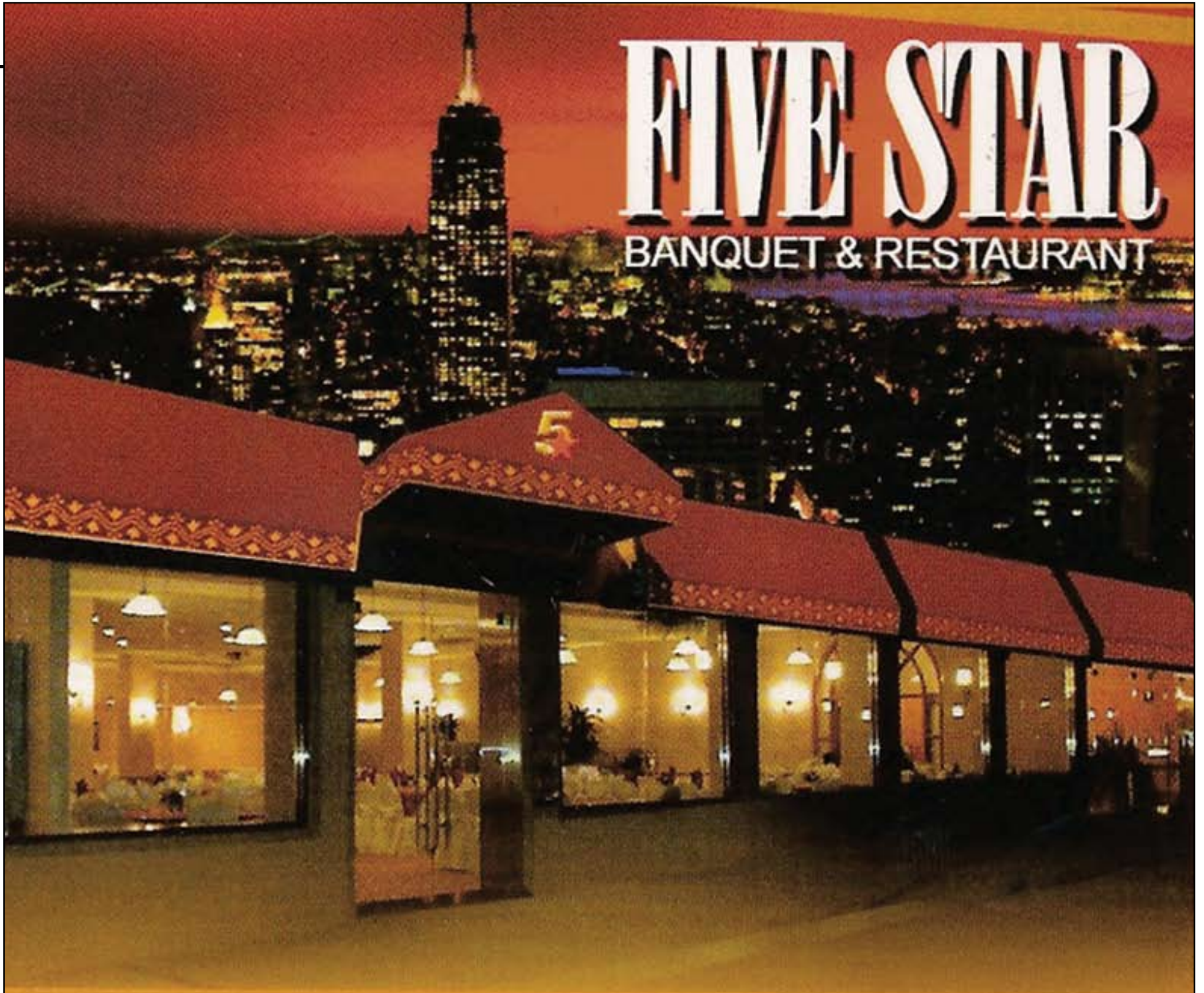
(718) 426- 7148/ (718) 426- 7349

Nepa Bhoñ
Handmade Paper & Gifts from Nepal

106 MacDouagal Street, New York, NY 10013
212.477.8723

nepabhon@aol.com
www.nepalbhon.com

**13-05 43rd Avenue, L.I.C. NY 11101
(Off 21st Street)**

PARTY HALL UP TO 600 PEOPLE

Tel: 718-784-8484/ 1144 (booking) / 784-7444 (restaurant)

Fax: 718-784-3660

